

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací právních předpisů Evropské unie týkajících se unie kapitálových trhů

OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu

Stávající právní stav je třeba přizpůsobit několika novým evropským předpisům, které souvisí s dokončením projektu Evropské unie (dále jen „EU“) s názvem unie kapitálových trhů (Capital Markets Union, CMU), jehož cílem je integrovat kapitálové trhy členských států EU. V rámci tohoto projektu byly přijaty následující předpisy, které je třeba implementovat do právního řádu:

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 ze dne 20. června 2019 o usnadnění přeshraniční distribuce fondů kolektivního investování a o změně nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) č. 1286/2014 (dále jen „**nařízení CBDF**“),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1160 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU, pokud jde o přeshraniční distribuci subjektů kolektivního investování (dále jen „**směrnice CBDF**“),
- nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (dále jen „**IFR**“),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (dále jen „**IFD**“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2160 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o expozice v krytých dluhopisech,
- směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019, o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU (dále jen „**CBD**“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (dále jen „**nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti**“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2089 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem, referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a zveřejňování informací týkajících se udržitelnosti pro referenční hodnoty,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2115 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 a (EU) 2017/1129, pokud jde o podporu využívání trhů pro růst malých a středních podniků,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/xxx ze dne xxx. xxx 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) č. 2017/1129 a směrnice 2019/1937 (dále jen „**nařízení**“)

o *crowdfundingu*) - publikace v Úředním věstníku EU se očekává koncem října 2020.

Je proto třeba provést implementaci právních norem týkajících se následujících problematik:

- revize kapitálových požadavků na obchodníky s cennými papíry (dále jen „**OCP**“),
- harmonizace právní úpravy krytých dluhopisů,
- úpravy přeshraničního nabízení investičních fondů,
- podpora růstu trhu malých a středních podniků (SME Growth Market),
- zakotvení právní úpravy transparency v oblasti tzv. financování udržitelnosti,
- harmonizace a zjednodušení přeshraničního poskytování služeb skupinového financování (tzv. crowdfunding).

Revize kapitálových požadavků na OCP

V českém právním řádu jsou upraveny kapitálové požadavky na nebankovní OCP v zákoně č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZPKT**“) a dále v zákoně č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZoB**“), jestliže se jedná o OCP, kteří jsou bankou (tj. banky, které poskytují investiční služby). Evropské požadavky vyplývající z evropského práva jsou zakotveny následovně. Stávající kapitálové požadavky na OCP jsou upraveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (dále jen „**CRR**“) a dále ve směrnici Evropského Parlamentu a Rady č. 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (dále jen „**CRD**“). OCP podléhají tedy obezřetnostním pravidlům, která jsou obsažena v CRD a CRR, ale také pravidlům, která regulují jejich činnost, co se týče požadavků, za nichž mohou OCP poskytovat investorům investiční služby. Tyto požadavky vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (dále jen „**MiFID II**“).

Harmonizace právní úpravy krytých dluhopisů

Právní úprava krytých dluhopisů je v českém právním řádu obsažena v zákoně č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZoDluh**“). Jednalo se doposud o národní úpravu, která nebyla dotčena transpozicí, neboť na půdě evropského práva regulace krytých dluhopisů, dosud chyběla. Nyní však byla vydána směrnice CBD, a to v režimu minimální harmonizace a obsahující celou řadu diskrecí pro odchylnou národní úpravu. Stávající právní úprava v ZoDluh (zejména po novele č. 307/2018 Sb.), je však již z cca 80 % s evropskou směrnicí CBD v souladu, neboť Ministerstvo financí ČR se při přípravě legislativního návrhu předmětné novely řídilo obdobně jako Evropská komise doporučeními Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA). Až do vydání CBD harmonizovaná úprava krytých dluhopisů v právu EU chyběla. Kryté dluhopisy byly podle dřívější úpravy na evropské úrovni definovány pro účely toho, do čeho mohou investovat standardní fondy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (dále jen „**UCITS**“), což však nevyhovuje snaze o komplexní vymezení definice krytých dluhopisů a politice unie kapitálových trhů. V souvislosti s novou úpravou bylo třeba novelizovat i zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a

způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InsZ**“), aby se držitelé krytých dluhopisů mohli dodatečně přihlašovat do insolvenčního řízení.

Úprava přeshraničního nabízení fondů kolektivního investování

Stávající právní úprava přeshraniční distribuce fondů kolektivního investování již je obsažena v zákoně č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZISIF**“) a dále v zákoně č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZDKT**“). S ohledem na roztržitost právních řádů a snahy o usnadnění přeshraniční distribuce těchto fondů byla přijata evropská úprava, která je předmětem implementace tohoto návrhu zákona.

Podpora trhů pro růst malých a středních podniků

Stávající právní úprava trhů pro růst malých a středních podniků je upravena v § 73b a 73c ZPKT a jedná se o transpozici MiFID II. Tato transpoziční právní úprava se omezuje pouze na definici trhu malých a středních podniků, který je mnohostranným obchodním systémem splňujícím dodatečné požadavky.

Další podpora vyplývá z evropských nařízení. Podpora trhů pro růst malých a středních podniků spočívá mimo jiné ve vyhotovení tzv. prospektu pro růst (*SME growth prospectus*), který nezatěžuje malé a střední podniky přílišnou administrativní náročností, což plyne přímo z čl. 15 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1129 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (dále jen „**nařízení o prospektu**“).

Další podpora trhů pro růst malých a středních podniků spočívá v úlevě s ohledem na rozsah zveřejňovaných informací ve vztahu ke zneužití trhu. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (dále jen „**nařízení o zneužívání trhu**“) umožňuje obchodním systémům, které provozují trh malých a středních podniků, umístit vnitřní informace na webových stránkách obchodního systému namísto na webových stránkách emitenta, nebo umožňuje emitentům kotovaným na trhu malých a středních podniků vypracovávat seznamy zasvěcených osob pouze na žádost příslušného vnitrostátního orgánu.

Určitý stimul, který má sloužit k podpoře trhu malých a středních podniků přináší rovněž nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (dále jen „**CSDR**“). Toto nařízení povoluje trhům pro růst malých a středních podniků možnost uplatnit postup náhradní koupě až po uplynutí patnácti dnů od provedení obchodu v porovnání se čtyřmi dny u likvidních cenných papírů a až sedmi dnů u ostatních nelikvidních cenných papírů, a to s cílem zohlednit likviditu těchto trhů a umožnit zejména činnost tvůrců trhu na méně likvidních trzích.

Právní úprava tzv. financování udržitelnosti

Právní úprava tzv. financování udržitelnosti není v českém právním řádu zakotvena, resp. národní právní úpravu je třeba přizpůsobit evropskému přímo použitelnému nařízení. Zejména jde o nařízení upravující transparentnost v oblasti financování udržitelnosti.

Harmonizace právní úpravy poskytování služeb skupinového financování (tzv. crowdfunding)

Právní úprava poskytování služeb skupinového financování není v českém právním řádu upravena, resp. národní právní úpravu je třeba přizpůsobit evropskému přímo použitelnému nařízení.

Posílení pravomocí evropských orgánů dohledu

Dále je třeba český právní řád přizpůsobit evropským právním předpisům z legislativních návrhů revidujících evropský systém dohledu nad finančním trhem (tzv. *ESA's review*), konkrétně směrnice 2019/2177/EU ze dne 18. prosince 2019 mění směrnici 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), směrnicí 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů a směrnicí 2015/849/EU o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (dále jen „**směrnice o ESAs**“). Tato úprava zahrnuje mj. revizi směrnice MiFID II a směrnice 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Solvency II**“).

Další změny plynoucí z práva EU

Rovněž je třeba český právní řád přizpůsobit s ohledem na změnu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění. Také je třeba promítnout změnu v zákoně č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZSÚ**“) v souvislosti s rozsudkem Soudního dvora EU. Podle § 87 zákona musí neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru z důvodu vady posouzení úvěruschopnosti spotřebitel namítnout. Toto ustanovení je však dle judikátu ve věci C-679/18 OPR Finance Soudního dvora EU v rozporu s evropskými požadavky. V zákoně o auditorech se vedle legislativně-technických změn navrhuje explicitně doplnit zákonnou úpravu o rozsah ověření značkování konsolidované účetní závěrky, popř. dalších částí výroční finanční zprávy. Důvodem je, aby byly nadále plněny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS vztahující se k ověření výroční zprávy, neboť ta bude nově součástí výroční finanční zprávy emitenta a dále byla posílena právní jistota uživatelů práva v oblasti rozsahu ověřování.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Návrhem zákona se zejména upravují požadavky na řídicí a kontrolní systém OCP, aby se lépe odlišily požadavky směrnice MiFID II (2014/65/EU) a IFD (2019/2034), protože požadavky směrnice IFD se uplatní jen na velké nebo propojené OCP.

Směrnice o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky (IFD) vyjma dalších změn zužuje osobní působnost dosavadní směrnice o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky (CRD). Z názvu této směrnice se tak nově vypouští charakteristický rys, že se vztahuje i na investiční podniky. Nově tedy jde pouze o směrnici o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi. Související nařízení o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky (IFR) ve stejném duchu mění rozsah osobní působnosti a název původního nařízení o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (CRR), kdy se opět vypouští vztáhnutí tohoto nařízení na investiční podniky a zároveň mimo jiné zásadně mění definice instituce a úvěrové instituce.

Úvěrovou institucí (v tuzemském právním řádu bankou nebo spořitelním a úvěrním družstvem) se již nově nerozumí pouze ten, kdo přijímá vklady nebo jiné splatné peněžní prostředky od veřejnosti a poskytuje úvěry na vlastní účet a má k tomu licenci, nýbrž i tzv. „Class 1“ investiční podnik (OCP), tj. ten, jehož činnost spočívá ve výkonu obchodování

na vlastní účet nebo upisování finančních nástrojů nebo umístování finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, pokud

- i) celková hodnota konsolidovaných aktiv podniku činí alespoň 30 miliard EUR,
- ii) celková hodnota aktiv podniku je nižší než 30 miliard EUR a podnik je součástí skupiny, v níž celková hodnota konsolidovaných aktiv všech podniků ve skupině, jež mají jednotlivě celková aktiva nižší než 30 miliard EUR a které vykonávají obchodování na vlastní účet nebo upisování finančních nástrojů nebo umístování finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, činí alespoň 30 miliard EUR, nebo
- iii) celková hodnota aktiv podniku je nižší než 30 miliard EUR a podnik je součástí skupiny, v níž celková hodnota konsolidovaných aktiv všech podniků ve skupině, které vykonávají obchodování na vlastní účet nebo upisování finančních nástrojů nebo umístování finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, činí alespoň 30 miliard EUR, pokud tak orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po konzultaci s kolegiem orgánů dohledu rozhodne v zájmu řešení možných rizik obcházení pravidel a možných rizik pro finanční stabilitu EU.

Institucí se pak oproti dosavadnímu stavu již nerozumí úvěrová instituce nebo investiční podnik, nýbrž nově pouze úvěrová instituce nebo tzv. „Class 1“ investiční podnik, jenž má povinnost získat licenci úvěrové instituce do 27. prosince 2020.

V návaznosti na výše uvedené zásadní změny evropské obezřetnostní regulace je proto nezbytné provést navazující změny i v zákoně o bankách, jenž dosud ve své části osmé „Dohled na konsolidovaném základě“ obsahoval právě i dohled nad skupinami investičních podniků, respektive skupinami charakterizovanými ovládající rolí investičního podniku, a to včetně těch, které prahovými hodnotami nedosahovaly definice „Class 1“ investičního podniku. Pro investiční podniky *per se* s výjimkou „Class 1“ investičního podniku, který je nově úvěrovou institucí, a dohled nad nímž je tak konzumován ustanoveními o dohledu nad bankami, je však dohled na konsolidovaném základě atrahován právě do směrnice IFD a logicky tak bude upraven v ZPKT.

Z těchto důvodů proto na příslušných místech ZoB dochází k úpravám ustanovení zmiňujících OCP, stejně jako k dalším adekvátním změnám.

V oblasti krytých dluhopisů nabyta v České republice (dále jen „ČR“) v lednu 2019 účinnosti novela, která již v zásadě plní požadavky nové směrnice, je nutné provést jen drobné nezbytné úpravy, jako je zavedení pravidel pro likviditu a informování investorů.

V oblasti přeshraničního nabízení investičních fondů se zejména upravuje otázka předběžného nabízení (*pre-marketing*) investičních fondů před jejich vznikem nebo před skutečným nabízením.

Z důvodu přijetí nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti je nutno upravit řadu sektorových zákonů, protože toto nařízení požaduje, aby se při jeho uplatňování využívaly dohledové nástroje plynoucí ze sektorových směrnic, které byly transponovány do různých zákonů.

V návaznosti na adaptaci nařízení o crowdfundingu se řeší primárně otázka dohledu a sankcí.

V českém právu se také vypouští úprava poskytovatelů služeb hlášení údajů, protože tato úprava se přesouvá ze směrnice do nařízení a nově bude tyto subjekty dohlížet Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA).

V zákoně č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPoj“) se mění výpočet koeficientu volatility a posilují se pravomoci Evropského orgánu dohledu pro

pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (dále jen „**EIOPA**“). Předmětem předloženého návrhu zákona je implementace směrnice o ESAs, tj. promítnutí změn do příslušných zákonů.

Ve vztahu ke směrnici Solvency II se jedná o úpravu umožňující dohledovým orgánům schvalujícím interní modely výpočtu solventnostního kapitálového požadavku využít technické pomoci orgánu EIOPA. Dále se jedná o změnu limitu rozpětí pro příslušný stát při výpočtu koeficientu volatility. Cílem je zmírnění výkyvů výnosového rozpětí dluhopisů daného státu.

Nárůst přeshraničních pojišťovacích činností vyžaduje posílení uplatňování práva EU, to vyžaduje intenzivnější výměnu informací a spolupráci mezi orgány dohledu a orgánem EIOPA. Konkrétně se jedná o požadavky na oznamování v případě významné přeshraniční pojišťovací činnosti nebo krizové situace a stanovení podmínek pro zřizování platform pro spolupráci těchto orgánů. Pro posouzení významnosti těchto přeshraničních pojišťovacích činností by se měla použít výše hrubého ročního výnosu z předepsaného pojistného v hostitelském členském státě v porovnání s celkovým ročním hrubým výnosem pojišťovny z předepsaného pojistného a dopad na ochranu pojistníka v hostitelském členském státě, v případě volného pohybu služeb pak vliv činnosti příslušné pojišťovny na trh hostitelského členského státu.

Platformy pro spolupráci mají sloužit jako účinný nástroj k dosažení intenzivnější a včasné spolupráce mezi orgány dohledu s cílem posílení ochrany spotřebitele. Jejich zřizování však nemá mít vliv na rozhodnutí týkající se povolení a dohledu, která zůstávají i nadále v pravomoci orgánů dohledu domovských členských států. Orgán EIOPA by měl zřídít a koordinovat platformy pro spolupráci, především existuje-li reálné riziko, že by se pojistitel s významnou přeshraniční činností mohl ocitnout ve finančních potížích k újmě pojistníků a třetích osob.

V oblasti distribuce pojištění se mění částky pojistného krytí pro povinné pojištění zprostředkovatelů pojištění a výše minimální finanční kapacity zprostředkovatelů při přijímání pojistného.

V ZSÚ se provádí změna v souvislosti s rozsudkem Soudního dvora EU C-679/18 OPR Finance, vypouští se úprava vyžadující aktivní námitku neplatnosti smlouvy o spotřebitelském úvěru z důvodu vady posouzení úvěruschopnosti ze strany spotřebitele.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná právní úprava je nezbytná z důvodu potřeby implementace evropských právních předpisů. Nesplněním této povinnosti se ČR vystavuje riziku zahájení o nesplnění povinnosti ze strany Evropské komise, tzv. *infringementu*, a následně také finančním sankcím. K dosažení splnění povinnosti je nutná změna právní úpravy, pouhými nelegislativními kroky nelze cíle dosáhnout. Splněním implementační povinnosti bude rovněž posílena konkurenceschopnost českého kapitálového trhu ve vztahu nejen k vyspělým západoevropským úpravám, ale také k úpravám sousedních států a ostatních států v regionu střední a východní Evropy. Dále je vhodné reagovat na některé identifikované nedostatky české národní úpravy, která neplyne ze směrnic EU.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem ČR. Ústavní pořádek ČR neobsahuje specifické právní normy dopadající na oblast kapitálového trhu. Návrh zákona přihlíží zejména k čl. 98 odst. 1 Ústavy, podle kterého lze do činnosti České národní banky

(dále jen „ČNB“) zasahovat pouze na základě zákona. Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku ČR, např. zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu (čl. 1 Ústavy) a zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Dále se zohledňuje to, že vlastnictví zavazuje a že co není zakázáno, je dovoleno.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona je plně v souladu se závazky, které pro ČR vyplývají z jejího členství v EU. Návrh zákona respektuje evropskou právní úpravu, a to i tehdy, pokud se nejedná o transpozici a jde tedy o tzv. národní úpravu. Návrh zákona je v souladu s judikaturou Soudního dvora EU a obecnými právními zásadami práva EU, se zásadou rovného zacházení, nediskriminace a právní jistoty. S ohledem na rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci C-679/18 OPR Finance je navrhována úprava v ZSÚ.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru, jakožto i s ostatním primárním a sekundárním právem EU. Případné zásahy v oblasti lidských práv novela zákona nepředpokládá.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

V návaznosti na implementaci předpisů EU prováděnou tímto návrhem zákona se neočekávají dopady na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty. Lze očekávat mírné dopady na rozpočet ČNB z důvodu potřeby navýšení personálních kapacit v souvislosti s novou agendou, například licencováním crowdfundingových platforem nebo ve vztahu k databázím nutným pro usnadnění přeshraničního nabízení fondů kolektivního investování. Nicméně ve vztahu k ČNB se zavádí některé nové správní poplatky a jiné se navyšují, čili by tím mělo dojít ke kompenzaci případných vyšších nákladů. Očekává se pozitivní dopad na podnikatelské prostředí zejména díky snížení administrativní zátěže a zlepšení přístupu k financování. Zvýšení zátěže budou představovat povinnosti v oblasti transparency financování udržitelnosti, nicméně povinnosti plynou primárně z přímo závazného nařízení Evropské unie.

8. Zhodnocení sociálních dopadů navrhované právní úpravy

Sociální dopady nebyly identifikovány.

9. Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy na životní prostředí

Návrh zákona předpokládá pozitivní dopady na životní prostředí v dlouhodobějším horizontu zejména v souvislosti se zakotvením právní úpravy tzv. financování udržitelnosti.

10. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Návrh zákona není v rozporu se zákazem diskriminace, ani není v rozporu s principem rovnosti mužů a žen. Např. pravidla ve vztahu k odměňování OCP posilují princip rovnosti mužů a žen.

11. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů (DPIA)

Zpracování osobních údajů se dotýká návrh zákona v části druhé (§ 26 zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu), v oblasti ochrany a předávání důvěrných informací získaných v souvislosti s výkonem dohledu nad kapitálovým trhem. Předkládaný návrh zákona je v této otázce transpoziční a transpozice nejde nad evropskou právní úpravu. Návrh zákona nepřináší v oblasti předávání důvěrných informací kvalitativně nové zásahy do ochrany soukromí či osobních údajů, neboť v této věci navazuje a doplňuje stávající právní úpravu, rovněž z velké části transpozičního původu. V této věci se jedná spíše o legislativní cestou zdůraznění možnosti existující již dnes – předat vymezeným osobám důvěrné informace.

Dále zpracovávání osobních údajů obsahuje návrh nových ustanovení § 30d ZoDluh, týkajících se povolovacího řízení pro krycí blok pro emitenta (část čtvrtá návrhu zákona). Návrh zákona v této části rovněž nezasahuje excesivním způsobem do ochrany soukromí či osobních údajů. Změny, které oproti dosavadní právní úpravě návrh zákona přináší v procesu povolovacího řízení, zapadají do stávajícího rámce povolovacích řízení vedených Českou národní bankou. Správní činnost a postupy ČNB lze hodnotit jako dlouhodobě ustálené a transparentní, včetně náležitého zacházení s osobními údaji, které je ČNB povinna či oprávněna zpracovávat a uchovávat. Předkladateli není znám případ, kdy by hlediska z ochrany osobních údajů správní činnost ČNB vedla k jakémukoli porušování příslušných práv, tím méně pak systematickému. Orgán dohledu je navíc již dnes vázán povinností mlčenlivosti (§ 50 zákona o České národní bance).

V části páté návrhu zákona se zpracování osobních údajů dotýká nová materie zřizování výborů (§ 10aa ZPKT). Tato právní úprava je transpozičního charakteru, a plně respektuje zásadu přiměřenosti a zpracování osobních údajů zakládá pouze z důvodu, že je tak vyžadováno právem Evropské unie a činí tak v rozsahu nezbytném a přiměřeném sledovanému cíli.

Dále je zpracování osobních údajů obsaženo v nové úpravě dohledu, který vykonává Česká národní banka podle ZPKT. Navrhované změny zákona jsou transpozičního původu a plně zapadají do rámce výkonu dohledu, který již dnes ČNB provádí, tedy včetně ochrany osobních údajů dohlížených subjektů a jiných subjektů v oblasti kapitálového trhu.

Úpravu dotýkající se zpracování osobních údajů obsahuje návrh zákona v části osmé týkající se novelizace zákona č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPS“) v ustanoveních umožňujícím penzijním společnostem využívat vybrané údaje ze základních registrů. Rozsah využívaných údajů je nezbytný pro zajištění všech povinností penzijní společnosti, které se týkají nároků účastníků na státní příspěvek. Tato úprava se navrhuje v souvislosti s omezením používání rodného čísla, které v současné době hraje klíčovou roli pro identifikaci účastníků penzijního připojištění a doplňkového penzijního spoření. Penzijní společnosti budou moci využívat údaje jen za stanoveným účelem. Již v současnosti penzijní společnosti zpracovávají osobní údaje účastníků a dochází k ověřování skutečností pro nárok na státní příspěvek. S umožněním přístupu do základních registrů dojde k nastavení nového postupu při identifikaci v situaci omezení používání rodného čísla a komunikaci s Ministerstvem financí ČR při žádání státního příspěvku pro účastníky penzijního připojištění a doplňkového penzijního spoření.

Předkládaný návrh respektuje zásadu přiměřenosti a zpracování osobních údajů upravuje pouze v případech, kdy je tak nezbytně nutné k řádnému plnění povinností stanovených zákonem. Připravit se na změny v souvislosti s omezením používání rodného čísla je zásadní co nejdříve tak, aby nedocházelo k problematickým situacím v identifikaci zájemců a účastníků systému a bylo zajištěno správné žádání Ministerstva financí ČR o státní příspěvek pro účastníky.

Návrh zákona, s výjimkou novelizace ZDPS, žádným způsobem nemění dosavadní praxi v této oblasti a nezakládá nové požadavky na zpracování osobních údajů. Navržená právní úprava respektuje dosavadní právní rámec ochrany a zpracování osobních údajů a jeho jednotlivé parametry, které jsou jak orgány státu, tak jednotlivé osoby povinni v rámci své činnosti dodržovat již v současnosti.

Návrh zákona není v rozporu s Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (vyhlášené pod č. 115/2001 Sb. m. s.), ani se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Návrh zákona není v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

12. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava byla posuzovaná v souladu se schválenou vládní metodikou na hodnocení korupčních rizik (CIA – *Corrupt Impact Assessment*). V rámci postupu CIA (vč. jejich skrytých forem) zpracovatelé návrhu dospěli k závěru, že právní úprava žádným způsobem neusnadňuje korupční jednání a ani nezesnadňuje jeho odhalování. Navrhovaná právní úprava nepředpokládá vznik nových ani změnu existujících korupčních rizik.

13. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Návrh zákona nemá žádné dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

Zkratky

Seznam zkratk právních předpisů

AIFMD	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010, ve znění pozdějších předpisů
CBD	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019, o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU
CRD	směrnice Evropského Parlamentu a Rady č. 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, ve znění pozdějších předpisů
CRR	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, ve znění pozdějších předpisů
CSDR	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012, ve znění pozdějších předpisů
DA nařízení k MiFID II	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565 ze dne 25. dubna 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice
IFD	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU
IFR	nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014
InsZ	zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů
MiFID II	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2014/65/EU ze dne 15. května 2014, o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU, ve znění pozdějších předpisů

MiFIR	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, ve znění pozdějších předpisů
nařízení CBDF	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 ze dne 20. června 2019 o usnadnění přeshraniční distribuce fondů kolektivního investování a o změně nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) č. 1286/2014
nařízení o crowdfundingu	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/xxx ze dne xxx. xxx 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) č. 2017/1129 a směrnice 2019/1937
nařízení o EIOPA	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES, ve znění pozdější předpisů
nařízení o prospektu	nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1129 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES, ve znění pozdější předpisů
nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb
nařízení o zneužívání trhu	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES, ve znění pozdější předpisů
směrnice CBDF	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1160 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU, pokud jde o přeshraniční distribuci subjektů kolektivního investování
směrnice o ESAs	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2177 ze dne 18. prosince 2019 mění směrnici 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), směrnici 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů a směrnici 2015/849/EU o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu
Solvency II	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu, ve znění pozdějších předpisů

transparenční směrnice	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES, ve znění pozdějších předpisů
UCITS	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), ve znění pozdějších předpisů
vyhláška o obezřetnosti	vyhláška č. 163/2014 Sb., o výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, ve znění pozdějších předpisů
ZDKT	zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZDPS	zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění pozdějších předpisů
ZDPZ	zákon č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění, ve znění pozdějších předpisů
ZISIF	zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů
ZoB	zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů
ZoDluh	zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů
ZoPoj	zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů
ZoSP	zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
ZPKT	zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů
ZSÚ	zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů

Seznam ostatních zkratk

ČNB	Česká národní banka
ČR	Česká republika
EIOPA	Evropský orgán dohledu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (<i>European Insurance and Occupational Pensions Authority</i>)
EU	Evropská unie
EUR	euro
EK	Evropská komise
ESEF	jednotný elektronický formát (<i>European Single Electronic Format</i>)
Kč	koruna česká
OCP	obchodník s cennými papíry

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první, čl. I

Změna zákona o bankách

K bodům 1 a 2 (poznámka pod čarou č. 1 a č. 27):

Změna poznámek pod čarou reflektuje změnu názvu směrnice CRD a nařízení CRR.

K bodům 3 a 4 (§ 1 odst. 3):

Reaguje se na přesun úpravy poskytovatelů služeb hlášení údajů ze směrnice MiFID II do nařízení MiFIR. Navrhuje se účinnost 31. prosince 2021.

K bodům 5 až 24 [zrušení § 3c, § 26c odst. 2 až 4, § 26c odst. 6 až 8, § 26d odst. 1, § 26d odst. 4, § 26e odst. 3 a 4, § 26f odst. 1 a 3, § 26g odst. 2 a 8, § 26i odst. 1, § 26j odst. 1, § 26k odst. 1, § 26l odst. 2, § 26l odst. 4 písm. d), § 26n odst. 3]:

Upravuje se konsolidovaný dohled tak, aby v ZoB zůstala zachována úprava plynoucí ze směrnice CRD a v ZPKT bude nově úprava plynoucí ze směrnice IFD. Vypouští se odkazy na OCP, kteří budou nově upraveni v ZPKT (pokud skupina nezahrnuje úvěrovou instituci). Tzv. „Class Imínus“ OCP (OCP, kteří se budou řídit směrnicí CRD a nařízením CRR) se podle § 5 odst. 2 ZPKT mají pro účely dohledu nad nimi podle ZoB považovat za banku.

K části druhé, čl. II

Změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech

K bodům 1 a 2 (poznámky pod čarou č. 1 a 38):

Změna poznámek pod čarou reflektuje změnu názvu směrnice CRD a nařízení CRR.

K části třetí, čl. III

Změna zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 40):

Do poznámky pod čarou č. 40 se vkládá odkaz na čl. 22 odst. 1 první pododstavec IFD ve vztahu k *whistleblowingu*, který je ve vztahu k ČNB upraven v ZDKT.

K bodu 2 (§ 3 a nová poznámka pod čarou č. 44):

Působnost dohledu České národní banky se rozšiřuje rovněž o dohled nad vydáváním dluhopisů. Aby bylo zřejmé, že tímto zákonem se řídí i dohled nad poskytovateli služeb skupinového financování (*crowdfundingu*), doplňuje se odkaz na nařízení o *crowdfundingu* do nové poznámky pod čarou č. 44.

K bodům 3 až 5 (§ 9b):

Do právní úpravy přestupků se vkládá nový přestupek za porušení povinnosti stanovené v novém § 27 ZDKT. Tento nový přestupek zahrnuje také zaměstnance a spolupracovníky ČNB, ale dopadá také na jakékoli jiné osoby, které získají informace podle § 27.

K bodu 6 (§ 13 odst. 5):

Touto změnou se transponuje čl. 1 odst. 3 směrnice CBDF, kterým se zrušuje čl. 91 odst. 3 UCITS. Zveřejňování vnitrostátních předpisů týkajících se požadavků na nabízení investičních fondů bude nově upravovat čl. 5 a 6 nařízení CBDF.

K bodu 7 (poznámka pod čarou č. 43):

Do poznámky pod čarou č. 43, která vyjmenovává nařízení EU, jejichž porušení je možné oznámit ČNB prostřednictvím jejího mechanismu hlášení (*whistleblowing*), se vkládá nařízení IFR.

K bodům 8 a 10 [§ 26 odst. 2 písm. i) a l):

V souladu s čl. 15 odst. 6 IFD se rozšiřuje okruh subjektů, kterým je možné předat důvěrné informace, o centrální banky jiných členských států EU, Evropský systém centrálních bank a Evropskou centrální banku (v jejich postavení měnových orgánů) a o orgány dohledu nad platebními a zúčtovacími systémy.

K bodu 9 (poznámka pod čarou č. 33):

Sjednávají se odkazy na nařízení EU v souladu s Legislativními pravidly vlády.

K bodu 11 (§ 26 odst. 3):

V souladu s čl. 15 odst. 5 IFD se do zákona vkládá možnost poskytnout důvěrné informace také Evropské komisi, pokud jsou tyto informace nezbytné pro výkon jejich pravomocí.

K bodu 12 (§ 26 odst. 4):

V souladu s čl. 15 odst. 4 IFD se upravuje pravomoc ČNB stanovit při poskytnutí důvěrné informace režim dalšího nakládání s takovou informací.

K bodům 13 a 14 [§ 26 odst. 9 nová písmena f) a g):

Do ustanovení, které upravuje poskytování důvěrných informací ze strany ČNB na základě dohody, se v souladu s čl. 16 IFD doplňuje orgán vykonávající dohled nad osobami činnými na trzích s emisními povolenkami (za účelem zajištění konsolidovaného přehledu finančních a spotových trhů) a orgán vykonávající dohled nad osobami činnými na trzích se zemědělskými komoditními deriváty (rovněž za účelem zajištění konsolidovaného přehledu finančních a spotových trhů).

K bodu 15 (§ 27):

V souladu s čl. 15 odst. 3 IFD se upravuje režim použití důvěrných informací a stanovuje se, že použít takovou informaci je dovoleno pouze k účelům uvedeným poskytujícím orgánem dohledu a k účelům, které pro danou osobu vyplývají přímo ze zákona upravujícího její činnost (např. zákony upravující činnost ministerstev a jiných orgánů státní správy).

K části čtvrté, čl. IV

Změna zákona o pojišťovnictví

K bodu 1 a 2 (poznámky pod čarou č. 1 a 40):

V souladu s požadavky EU se aktualizují příslušné poznámky pod čarou.

K bodu 3 (§ 54d odst. 1):

Změna je reakcí na čl. 2 odst. 1 směrnice o ESAs, kterým se mění čl. 77d odst. 4 Solvency II. Ten je implementován v § 54d ZoPoj. Podstatou je změna hranice pro měnové rozpětí pro daný stát ze současné hodnoty vyšší než 100 bazických bodů na vyšší než 85 bazických

bodů. Účelem použití koeficientu volatility je zabránění procyklickému investičnímu chování pojišťoven nebo zajišťoven. Jedná se o dobrovolné opatření, nepodléhající schválení dohledu. Počítá se na úrovni jednotlivých národních měn, kdy je umožněna ještě další přírážka zohledňující výjimečné tržní okolnosti na národních trzích. Koeficient volatility u příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr pro příslušnou měnu je založen na rozpětí mezi úrokovou sazbou, které by bylo možno dosáhnout z aktiv zahrnutých do referenčního portfolia pro danou měnu, a sazbami příslušné základní časové struktury bezrizikových úrokových měr pro danou měnu. Jeho výše odpovídá 65 % rozpětí pro příslušnou měnu očištěnému o riziko, které se vypočítá jako rozdíl mezi rozpětím pro příslušnou měnu a jeho částí odpovídající realistickému hodnocení očekávaných ztrát nebo neočekávaných úvěrových nebo jiných rizik z aktiv. Koeficient volatility u bezrizikových úrokových měr se pro měnu každého příslušného státu ještě před uplatněním 65% faktoru tak nově zvýší o rozdíl mezi rozpětím pro příslušný stát očištěným o riziko a dvojnásobkem rozpětí pro příslušnou měnu očištěného o riziko, je-li tento rozdíl kladný a rozpětí pro příslušný stát očištěné o riziko je vyšší než 85 bazických bodů. Takto zvýšený koeficient volatility se použije při výpočtu nejlepšího odhadu pojistných nebo zajišťovacích závazků vyplývajících z produktů prodávaných na pojistném trhu v daném státě. Rozpětí pro příslušný stát očištěné o riziko se vypočte stejným způsobem jako rozpětí pro příslušnou měnu daného státu očištěné o riziko. Toto rozpětí je však založeno na referenčním portfoliu, které je reprezentativní pro aktiva, do kterých pojišťovny a zajišťovny investovaly ke krytí nejlepšího odhadu pojistných nebo zajišťovacích závazků vyplývajících z produktů prodávaných na pojistném trhu v daném státě a denominovaných v měně daného státu. Protože ve vztahu k této změně uplynula transpoziční lhůta dnem 30. června 2020, navrhuje se účinnost dnem po dni vyhlášení.

K bodu 4 (§ 77 odst. 4):

Navrhovaná změna se váže k čl. 2 odst. 2 směrnice o ESAs, kterou dochází k úpravě čl. 112 Solvency II, který se týká schvalování úplných a částečných interních modelů pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku. Podstatou je zavedení povinnosti orgánů dohledu informovat orgán EIOPA o žádostech týkajících se používání nebo změny těchto interních modelů a současně umožnění těmto orgánům požádat orgán EIOPA o technickou pomoc při jejich schvalování. Úprava reaguje na čl. 35 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „**nařízení o EIOPA**“), týkající se předávání informací od příslušných orgánů členských států orgánu EIOPA, který zní takto: „Příslušné orgány členských států poskytnou orgánu pro pojišťovnictví na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro plnění jeho povinností stanovených tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím, a pokud tato žádost o informace je nezbytná vzhledem k povaze dotyčné povinnosti.“

K bodům 5 až 7 (§ 90a odst. 2 a 5):

Touto změnou se implementuje čl. 2 odst. 4 směrnice o ESAs měnící čl. 231 Solvency II, který se týká schválení skupinového interního modelu. Změna spočívá v rozšíření povinnosti orgánu dohledu nad skupinou informovat o úplné žádosti nejen ostatní orgány v kolegiu, ale i orgán EIOPA. Současně se orgánům dohledu v kolegiu umožňuje požádat orgán EIOPA o technickou pomoc při schvalování takové žádosti. V takovém případě platí, že nepřijme-li orgán EIOPA rozhodnutí v souladu s čl. 19 nařízení o EIOPA, které se týká urovnávání sporů mezi příslušnými orgány dohledu v případě přeshraničních situací, rozhodne v dané věci orgán dohledu nad skupinou.

K bodu 8 (§ 91b odst. 4):

Jedná se o změny v souvislosti s transpozicí čl. 2 odst. 5 směrnice o ESAs, kterým se mění čl. 237 odst. 3 Solvency II, kdy platí, že pokud orgán EIOPA nepřijme rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení o EIOPA, přijme konečné rozhodnutí orgán dohledu nad skupinou.

K bodům 9 a 10 (§ 109a nový odstavec 5 a nový § 109aa):

Směrnicí o ESAs se do směrnice Solvency II vkládá v hlavě I kapitole VIII nový oddíl 2A, který zavádí tzv. platformy pro spolupráci. Cílem je posílit výměnu informací a prohloubit spolupráci příslušných orgánů dohledu v případech, kdy pojišťovna nebo zajišťovna vykonává nebo má v úmyslu vykonávat činnosti na základě svobody dočasně poskytovat služby nebo na základě práva usazení (zřízení pobočky), a pokud by tato činnost mohla mít významný dopad na trh hostitelského členského státu. Platformy pro spolupráci může zřídit orgán EIOPA, a to jak z vlastního podnětu, tak i na žádost jednoho nebo více orgánů dohledu, zejména pokud taková činnost pojišťovny vytváří rizika relevantní pro trh hostitelského členského státu nebo, pokud dochází ke zhoršení finanční situace dané pojišťovny nebo zajišťovny. S tím je spojena i vyšší míra výměny informací mezi jednotlivými orgány dohledu a mezi těmito orgány a orgánem EIOPA. Právními předpisy uvedenými v § 109aa odst. 4 se má na mysli především směrnice Solvency II v platném znění a na ni navazující prováděcí předpisy EU.

K bodu 11 (§ 121):

Obdobně jako v § 36j zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, se ČNB stanoví povinnost publikace pravomocných rozhodnutí o uloženém správním trestu. Nejde tak o každé přestupkové řízení, ale pouze o taková, která skončí uložením správního trestu. Samotná směrnice Solvency II tuto publikační povinnost sice neobsahuje, avšak byla v posledních několika letech zavedena jako výsledek působení evropského práva v mnohých sektorech finančních činností a oblastech finančního trhu. Její význam lze spatřovat zejména v prevenci, kdy je odborné i široké veřejnosti demonstrováno, že porušení povinností v oblasti pojišťovnictví je stíháno a sankcionováno. Současně s tím vypovídá o sankcionované osobě, že porušuje zákon, a to způsobem, který vedl ke správnímu trestu. Uveřejňování rozhodnutí o uložených správních trestech tak představuje výjimku z povinnosti mlčenlivosti.

Uveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup představuje přístup do informačního systému prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací, tj. s využitím internetu, kdy lze informaci získat z veřejně přístupných internetových stránek ČNB. Uveřejněná pravomocná rozhodnutí o uloženém správním trestu jsou publikována v plném rozsahu, tedy s uvedením plné identifikace pachatele přestupku. V zákoně taxativně stanovených případech se umožňuje identifikační údaje o pachateli vynechat. ČNB bude při posuzování, zda jsou důvody pro neuveřejnění osobních údajů pachatele, všechny individuální okolnosti daného případu, např. míru závažnosti porušení povinnosti, zda se jedná o opakované porušení povinnosti nebo dosud nebylo opatření k nápravě, resp. správní trest uložen, okolnosti a následky porušení povinnosti atd. V zájmu dotčených osob tak bude existenci takových důvodů ČNB prokázat a domáhat se vynechání identifikačních údajů. Zvolená minimální doba uveřejnění byla převzata ze zákona o bankách (viz směrnice CRD IV čl. 68 odst. 3). Lze ji považovat za rozumný kompromis mezi veřejným zájmem na přístupu k informacím a zájmem osoby, ke které se dané informace vztahují.

K části páté, čl. V

Změna zákona o dluhopisech

K bodu 1 (§ 1 a poznámka pod čarou č. 5):

Do § 1 ZoDluh upravujícího působnost zákona o dluhopisech se s ohledem na novelu transpozičního charakteru doplňuje odkaz na směrnici CBD, u které uplyne transpoziční lhůta dne 8. července 2021. Účinnosti mají nová ustanovení dle požadavků čl. 32 CBD nabýt dnem 8. července 2022.

K bodu 2 (§ 15 odst. 3):

S ohledem na to, že pod pojmem „úrok“ se v souladu s občanským zákoníkem míní pouze kladný úrok, je navrhováno problematiku tzv. „záporných úroků“ vyřešit, jelikož není stávajícím ustanovením nijak řešena. Emitenta není třeba pro tento atypický případ specificky chránit - situaci si případně může upravit v emisních podmínkách.

K bodu 3 (§ 28 zrušení odstavce 3):

Ustanovení se přesouvá do § 31 odst. 6 ZoDluh tak, aby § 28 obsahoval jen definice a nikoli povinnosti. Cílem je lepší systematika zákona a snazší odkazování například u přestupků. Navíc se toto ustanovení v § 31 odst. 6 ZoDluh doplňuje o nové požadavky plynoucí z čl. 6 odst. 2 a 6 CBD.

K bodu 4 (§ 28a odst. 1):

Stanoví se pravidlo s ohledem na zásadu nominální hodnoty pro výpočet nákladových nebo výnosových úroků. Jedná se o nový požadavek plynoucí z čl. 15 odst. 6 CBD.

K bodu 5 [§ 28a odst. 1 písm. b)]:

Legislativně-technická změna.

K bodu 6 (§ 28a odst. 4):

Nezajištěné pohledávky v selhání dle čl. 178 CRR nemohou být podle čl. 15 odst. 4 CBD součástí krytí, a to bez ohledu na to, zda jde o pohledávky z hypotečních úvěrů či o jiné pohledávky. Změna souvisí i s § 28aa odst. 4 ZoDluh, kde je obdobné pravidlo ve vztahu k likviditní rezervě a je vhodné, aby tato pravidla byla věčně v souladu.

K bodu 7 (§ 28a nový odstavec 5):

Souvisejícími dluhy jsou rovněž náklady na správu či náklady za výkon činnosti (v případě, že emitent čelí insolvenčnímu řízení), ať už náklady nuceného správce či jiných osob. Tyto náklady mají být zahrnuty do souhrnné hodnoty všech dluhů. ČR využila uvedenou diskreci v čl. 15 odst. 3 druhý pododstavec CBD a stanovila paušální výpočet předpokládaných nákladů (ve výši 1 % z hodnoty emise) zejména proto, že výše nákladů není předem známa a je žádoucí, aby byl stanoven jednotný postup při jejím stanovení a nemohlo docházet ke zneužití těchto nákladů jejich stanovením v nepřiměřené výši (a tedy k poškození investorů).

K bodu 8 (nový § 28aa a § 28ab):

K § 28aa:

Za účelem zajištění včasného splacení závazků bude krycí portfolio podle čl. 16 CBD povinně obsahovat likviditní rezervu, čímž se vyřeší riziko nedostatku likvidity, které může vzniknout z nesouladu splatnosti hypotečních úvěrů a dluhů z krytých dluhopisů (typicky je splatnost hypotečního úvěru 20 let, ale splatnost krytých dluhopisů jen 7 let). Likviditní rezerva krycího portfolio se odlišuje od obecných požadavků na likviditu uložených úvěrovým institucím, nicméně aktuálně dochází ke zdvojení požadavků, což by měla v blízké budoucnosti řešit revize nařízení LCR (2015/61) a prozatím je v odstavci 5 využita nabízená diskrece.

Dodržování tohoto požadavku na povinné zavedení likviditní rezervy krycího portfolia bude dohlížet orgán dohledu (ČNB). Krycí portfolio bude muset trvale obsahovat likviditní rezervu složenou z likvidních aktiv, která jsou k dispozici pro krytí tzv. čistého odtoku likvidity (vymezený v odstavci 2 dle čl. 3 bodu 16 CBD) po dobu 180 dnů (cca 6 měsíců). Jedná se o požadavek směrnice CBD, který není diskrečního charakteru. Taxativním výčtem je v odstavci 3 stanoveno z jakých druhů aktiv může být likviditní rezerva složena. Pro lepší srozumitelnost a aplikovatelnost nových pravidel obsahuje odstavec 6 odkaz na vymezení v CRR.

K § 28ab:

České kryté dluhopisy (hypoteční zástavní listy) jsou zpravidla vydávány bez možnosti prodloužení splatnosti a dle mezinárodní terminologie jsou tzv. *hard bullet*. ČR se rozhodla využít diskreci v čl. 17 CBD a zavést do českého právního řádu tzv. struktury prodloužitelných splatností (standardní jsou „*soft bullet*“ a „*conditional pass-through*“ - CPT), které běžně fungují v některých členských státech. Struktury prodloužitelné splatnosti mohou umožnit prodloužit splatnost dluhopisů o určitou dobu. Cílem prodloužení doby splatnosti je řešení rizika likvidity. Povolí-li členské státy využití těchto struktur prodloužitelných splatností, musejí stanovit pravidla, která zajistí, že investoři nebudou vystavováni přílišným rizikům. Prodloužení splatnosti nebude moci být stanoveno na základě libovůle emitenta, ale splatnost bude moci být prodloužena pouze na základě rozhodné události, která bude stanovena objektivně právním předpisem. Nadto musí emisní podmínky přesně specifikovat, za jakých okolností k prodloužení splatnosti dojde. V případě insolvence nebo rezoluce nesmí mít prodloužení splatnosti vliv na pořadí investorů.

K bodu 9 (§ 28b odst. 2):

Ve vztahu k veřejnoprávním zástavním listům, které jsou zajištěny úvěrem vůči veřejnému podniku nebo úvěrem, za který ručí veřejný podnik [viz § 31 odst. 2 písm. b) a c) a odst. 9 ZoDluh], se s ohledem na požadavky čl. 6 odst. 4 CBD stanoví nejméně desetiprocentní míra přezajištění (*overcollateralisation*, OC), oproti běžným 2 % (viz § 28a odst. 1 ZoDluh).

K bodům 10 až 13 (nadpis § 28c, § 28c odst. 1 a 2):

Podle čl. 27 CBD jsou označení „evropský krytý dluhopis“ a „evropský krytý dluhopis (prémiový)“ nově chráněnou evropskou značkou (označení jsou chráněna ve všech jazycích EU) a mohou být používány pouze pro kryté dluhopisy splňující požadavky směrnice CBD, resp. její transpozice v ZoDluh. Prémiové kryté dluhopisy navíc musí splňovat i požadavky podle čl. 129 CRR (současně se jim nad rámec práva EU ponechává i možnost využívat označení „CRR“).

K bodu 14 (nové znění § 28d):

Podle požadavků čl. 14 CBD se doplňuje ustanovení, které v zájmu zvýšení transparentnosti ukládá emitentům krytých dluhopisů povinnost informovat investory do těchto dluhopisů o svých krytých blocích. Odstavec 2 obsahuje minimální výčet informačních povinností.

Stávající ustanovení o monitorovi krytého bloku (stávající § 28d ZoDluh) se vypouští, neboť se jeví jako vhodnější, aby jeho úprava byla ponechána na emisních podmínkách a nevznikaly pochyby, zda jde o monitora podle diskrece ve směrnici CBD či nikoli. I v současné době se jedná o ustanovení dispozitivní, které bylo zaváděno zejména za tím účelem, že se očekávalo ve směrnici CBD povinné ustanovení tohoto monitora (kontrolora) a bylo žádoucí mít již zakotvenou alespoň základní úpravu tohoto institutu. Evropská úprava umožňuje členským státům využít diskreci a monitora krycího portfolia ustanovit jako povinného, pak ale musí splňovat další podrobnější požadavky, které čl. 13 CBD upravuje jen v obecných rysech.

Pro tuto chvíli se jeví jako nežádoucí stanovit monitora jako povinného. Současně by bylo zbytečně zatěžující upravovat podrobná pravidla pro institut, který je dobrovolný (dispozitivní). Proto se jeví jako nejvhodnější řešení institut monitora v ZoDluh zrušit a jeho případné ustanovení ponechat plně na emisních podmínkách, obdobně jako v případě struktur prodloužitelné splatnosti podle čl. 17 CBD (tj. *soft-bullet* a *conditional pass-through*). Mělo by totiž platit pravidlo, že co zákon nezakazuje, je dovoleno. Je ale vhodné, aby emitent při využití těchto dobrovolných institutů v emisních podmínkách přihlédl k požadavkům směrnice CBD, která bude novým tržním standardem v EU.

K bodu 15 (§ 29 nový odstavec 4):

S ohledem na požadavky čl. 6 odst. 5 CBD jsou stanoveny požadavky na osobu (odhadce, soudního znalce či jinou osobu), která má stanovit zástavní hodnotu zastavené nemovitosti. Konkrétně jde o požadavky na odbornost a nezávislost této osoby a řádné zdokumentování procesu ocenění.

K bodu 16 (§ 30d nové odstavce 3 až 5):

Nově je s ohledem na čl. 19 CBD z důvodu ochrany investorů do krytých dluhopisů navrhováno, aby emitent disponoval ke každému krytému bloku (*covered bond programme*) povolením od orgánu dohledu (ČNB). Povolení je vydáváno v rámci správního řízení, kdy odstavec 4 stanoví náležitosti žádosti (resp. licenčních požadavků). Odstavec 5 pak v souladu s čl. 23 odst. 1 CBD v taxativním výčtu stanoví, za jakých okolností může být toto povolení odňato.

K bodům 17 až 23 (§ 31 odst. 1, § 31 odst. 2 písm. b) až d), § 31 odst. 3, poznámka pod čarou č. 8, § 31 odst. 4 písm. e), § 31 odst. 6 až 9):

S ohledem na evropské požadavky (zejména čl. 6 CBD) se upřesňují tzv. způsobilá krycí aktiva, která lze zapsat do rejstříku krycích aktiv. Obecně platí, že tato aktiva musí být vysoce kvalitní. Doplnuje se odkaz na nové odstavce v čl. 129 CRR doplněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2160. S ohledem na to, že ve výčtu povolených aktiv podle evropské směrnice chybí pohledávky vůči uvedeným mezinárodním organizacím, tato stávající národní úprava se vypouští, respektive nahrazuje pohledávkami vůči veřejným podnikům [viz změny v odstavci 1 písm. b) a c)]. V odstavci 1 písm. d) se v souladu s čl. 15 odst. 4 CBD doplňuje odkaz i na jiná likvidní aktiva podle nového § 28aa ZoDluh. V odstavci 3 se doplňují nové požadavky na deriváty podle čl. 11 CBD. V té souvislosti se rovněž vkládá odkaz na poznámku pod čarou. Dále se v odstavci 6 stanoví podle čl. 6 odst. 6 CBD, že fyzické kolaterály musí být pojištěny proti riziku poškození (viz též změnu v § 28 odst. 3 ZoDluh). V odstavci 7 se upravuje využitá diskrece podle čl. 9 CBD. Rovněž se v odstavci 8 stanoví podle čl. 6 odst. 4 požadavky na veřejný podnik (viz též změnu v § 28b odst. 2 ZoDluh).

K bodu 24 [§ 31a odst. 4 zrušení písmene c)]:

Zrušení předmětného ustanovení souvisí s vypuštěním právní úpravy institutu monitora krytého bloku.

K bodu 25 (§ 32 odst. 2):

Zákon zakotvuje povinnost součinnosti emitenta vůči nucenému správci, a to neprodleně po jeho jmenování.

K bodům 26 a 27 [§32 a odst. 1 a § 32a odst. 1 zrušení písmene e)]:

Současné znění způsobuje překryv pravomocí ČNB ve vztahu k rezoluci emitenta krytých dluhopisů, proto se navrhuje vypustit. V případě rezoluce tak nedochází ke jmenování nuceného správce krytých bloků.

K bodu 28 (§ 32b odst. 6 a 7):

S ohledem na čl. 20 odst. 4 CBD se mezi subjekty k povinné výměně informací v případě jmenování nuceného správce řadí i ČNB.

K bodu 29 (§ 32b odst. 8):

Lhůta „bez zbytečného odkladu“ je dostatečně určitá, není třeba specifikovat, že to má být učiněno ve lhůtě stanovené pro přihlašování pohledávek v insolvenčním řízení. Dle informací od zástupců trhu vadí stávající ustanovení ratingovým agenturám. Související změna se provádí i v § 375 odst. 4 InsZ.

K bodu 30 (§ 32d odst. 4):

Legislativně-technická změna spočívající v přesunu tohoto ustanovení do § 32e odst. 1.

K bodu 31 (nadpis § 32e):

Legislativně-technická změna.

K bodu 32 (§ 32e odst. 1):

Pohledávky vlastníků krytých dluhopisů, které byly řádně přihlášeny v insolvenčním řízení emitenta, by neměly zaniknout pro účely jejich uspokojování v takovém řízení, ale neměly by již být součástí krytého bloku, který je předlužen.

K bodu 33 (§ 32e odst. 4):

Navrhuje se odstranit povinnost provést poměrné snížení dluhů před samotným zpeněžením, neboť ne vždy bude v praxi žádoucí, aby nucený správce nejdříve provedl poměrné snížení dluhů, s nímž se na základě aktuálně platného a účinného znění ZoDluh pojí rovněž snížení nebo zánik pohledávek z krytých dluhopisů, tedy i těch, které právě pro nedostatečnost jejich krytí ze strany krycího portfolia vlastníci krytých dluhopisů přihlásili v rámci insolvenčního řízení emitenta (ať již sami, či skrze nuceného správce).

K bodu 34 (§ 32e odst. 8):

Navržená změna odpovídá zakotvení pravidel pro zpeněžení krycích aktiv v § 32f.

K bodu 35 (nový § 32f):

Navrhuje se zakotvit pravidla pro zpeněžení vybraných krycích aktiv. Ta může zpeněžit nucený správce pouze se souhlasem centrální banky na základě rozhodnutí vlastníků krytých dluhopisů.

K bodu 36 (nový díl 3, nové § 32g až 32j a §):

S ohledem na ochranu investorů do krytých dluhopisů je v souladu s požadavky směrnice CBD navrhován veřejný dohled nad krytými dluhopisy (§ 32g podle čl. 18 CBD). Stávající právní úprava krytých dluhopisů umožňuje za nesplnění některých povinností uložit přestupek, k jehož projednání je příslušná ČNB, což znamená, že i stávající právní úprava a její vynucování podléhá dohledu. V tomto ohledu se tedy nejedná o věcnou změnu, ale pouze o výslovnou formální úpravu. V rámci výkonu je ČNB oprávněna ukládat opatření k nápravě nebo sankce za přestupky (§ 32h podle čl. 23 CBD). S ohledem na přeshraniční prvek je v souladu s evropskými předpisy navržena rovněž spolupráce národních orgánů dohledu navzájem i ve vztahu k evropským orgánům dohledu (§ 32i odst. 1 podle čl. 25 CBD) a

informační povinnosti ČNB (§ 32i odst. 1 podle čl. 8, čl. 13 odst. 4, čl. 16 odst. 4, čl. 17 odst. 2, čl. 18 odst. 2, čl. 24 odst. 9 a čl. 26 odst. 3 CBD). V rámci požadavků na transparentnost je ČNB v § 32i podle čl. 26 CBD uložena povinnost publikovat na svých internetových stránkách seznam emitentů s povolením pro krytý blok a seznam krytých dluhopisů s chráněným evropským označením. S ohledem na odstranění přeshraničních bariér má ČNB rovněž povinnost publikovat na svých internetových stránkách právní předpisy, které upravují problematiku krytých dluhopisů v ČR. Rovněž se doplňují odkazy na poznámky pod čarou.

K bodům 37 a 38 [§ 40 odst. 1 písm. a) a nové písmeno b)]:

S ohledem na doplnění nových povinností a na požadavky čl. 23 CBD se upravují přestupky za porušení povinnosti držet likviditní rezervu, poskytovat informace investorům a mít povolení pro krytý blok.

K části páté, čl. VI, přechodná ustanovení

S ohledem na skutečnost, že 4. ledna 2019 nabyla v ČR účinnosti novela ZoDluh č. 307/2018 Sb., která již v zásadě obsahovala požadavky nové evropské směrnice CBD, jeví se jako žádoucí, aby se kryté dluhopisy vydané po tomto datu považovaly za kryté dluhopisy podle navrhovaného znění. K tomu se nevyžaduje změna emisních podmínek, za předpokladu, že bude jejich emitent plnit všechny nové zákonné požadavky. Rovněž je navrhováno, aby se totéž vztahovalo na emise vydané před 4. lednem 2019 za předpokladu, že emitent emisní podmínky změnil, aby odpovídaly požadavkům zákona, ve znění novely č. 307/2018 Sb. To platí i s ohledem na navyšované emise za taxativně stanovených podmínek podle čl. 30 CBD. Rovněž se specifikují podmínky pro navyšované emise, které musí plnit taxativně vymezené požadavky.

K části šesté, čl. VII

Změna zákona o podnikání na kapitálovém trhu

K bodům 1 až 3 (poznámka pod čarou č. 1):

Zrušuje se odkaz na směrnici CRD a zároveň se do této poznámky pod čarou vkládá odkaz na IFD. Aktualizuje se seznam novel MiFID II, zejména s ohledem na IFD, nařízení o *crowdfundingu* a směrnice o ESAs.

K bodu 4 (poznámka pod čarou č. 2):

Do poznámky pod čarou č. 2 se vkládá ustanovení, které upřesňuje, že přímo použitelné předpisy podle této poznámky pod čarou zahrnují i přímo použitelné předpisy vydané ke směrnicím uvedeným v poznámce pod čarou č. 1 a k nařízením uvedeným v poznámce pod čarou č. 2. Vzhledem k obrovskému množství těchto předpisů není však žádoucí uvádět je jmenovitě všechny v této poznámce pod čarou, neboť by vlastní text zákona byl nepřehledný. Lze tak odkázat na zdroj právních informací, kterým je pro oblast evropského zákonodárství Úřední věstník EU (<https://eur-lex.europa.eu>). Současně se napříč ZPKT doplňují odkazy na prováděcí nařízení k MiFID II (a jiným směrnicím EU), aby bylo možno jejich porušení trestat jako porušení zákona a současně se tím usnadňuje orientace uživatelů v aplikovatelných předpisech.

Vzhledem k častým novelizacím nařízení Evropské unie v oblasti kapitálového trhu, se v této poznámce pod čarou nově nařízení uvádějí nikoli s vyjmenovanými veškerými novelami, ale s dodatkem „v platném znění“, který je obsahově totožný, aniž by vyžadoval neustálou novelizaci.

Vzhledem k tomu, že tato poznámka pod čarou upravuje seznam právních předpisů, na něž navazuje ZPKT, se tímto novelizačním bodem rovněž vkládá nařízení IFR, nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti a nařízení o *crowdfundingu*. Odstraňuje se odkaz na nařízení CRR.

K bodu 5 [§ 1 odst. 3 zrušení písmene d]):

Protože se na OCP nově použije nařízení IFR namísto nařízení CRR, vypouští se odkaz na nařízení CRR.

K bodům 6 až 8 [§ 1 odst. 3 nová písmena l) až n) a poznámky pod čarou č. 42, 43, 49, 51, 52, 53, 60 až 63, 66, 68 až 70]:

Do výčtu předpisů se doplňují další přímo použitelné předpisy Evropské unie, které novela ZPKT adaptuje, a to nařízení IFR, nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti a nařízení o *crowdfundingu*. Nařízení o *crowdfundingu* upravuje poskytování služeb *crowdfundingovými* platformami v případě, kdy financování poptávají podniky, a dopadá na poskytování úvěrového a investičního *crowdfundingu*. Zároveň se doplňují poznámky pod čarou č. 68 až 70 specifikující nově zahrnuté přímo použitelné právní předpisy Evropské unie.

K bodu 9 [§ 2 odst. 1 nové znění písmene i]):

V návaznosti na čl. 3 odst. 1 bodu 18 IFD se mění definice počátečního kapitálu.

K bodu 10 [§ 2 odst. 2 písm. b]):

Přesouvá se legislativní zkratka, která byla doposud obsažena ve zrušovaných ustanoveních (§ 16 odst. 4 ZPKT). Vkládá se na místo prvního výskytu.

K bodu 11 (§ 2 nový odstavec 3, poznámka pod čarou č. 50):

Doplňují se definice ze směrnice IFD. Nově tak budou v zákoně vymezeny pojmy finanční instituce (čl. 3 odst. 1 bod 11 IFD), investiční holdingová osoba (čl. 3 odst. 1 bod 21 IFD), skupina OCP (čl. 3 odst. 1 bod 20 IFD), smíšená finanční holdingová osoba (čl. 3 odst. 1 bod 25 IFD), evropský mateřský investiční podnik (čl. 3 odst. 1 bod 31 IFD), evropská investiční holdingová osoba (čl. 3 odst. 1 bod 32 IFD), evropská smíšená finanční holdingová osoba (čl. 3 odst. 1 bod 33 IFD), dodržování skupinového kapitálového testu (čl. 3 odst. 1 bod 8 IFD), orgán dohledu nad skupinou (čl. 3 odst. 1 bod 15 IFD), smíšená holdingová osoba (čl. 3 odst. 1 bod 9 a 26 IFD), ovládající osoba (čl. 3 odst. 1 bod 28 IFD), ovládaná osoba (čl. 3 odst. 1 bod 29 IFD), skupina (čl. 3 odst. 1 bod 13 IFD) a systémové riziko (čl. 3 odst. 1 bod 30 IFD). O novém vymezení lze hovořit i přesto, že řada pojmů již byla vymezena v § 2 odst. 6 ZPKT (ve znění Sněmovního tisku 903), nicméně v důsledku vynětí OCP z působnosti bankovní regulace a vytvoření vlastních pravidel (nařízení IFR a směrnice IFD) bylo třeba definice změnit. Většina pojmů je vymezena odkazem na související nařízení IFR.

K bodu 12 (§ 2 nový odstavec 7 a zrušení stávajícího odstavce 6, po přečíslování 7, poznámka pod čarou č. 71):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 3, 9, 18, 19 a 20 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565 ze dne 25. dubna 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (dále jen „**DA nařízení k MiFID II**“), protože tyto články upřesňují některé definice uvedené v § 2 ZPKT. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 13 (§ 2d nový odstavec 5):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 61 a 71 DA nařízení k MiFID II, které se týkají způsobilé protistrany. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 14 (§ 3 nový odstavec 7):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 5, 7, 8, 10 a 11 DA nařízení k MiFID II, které upravují podrobnosti vymezení investičních nástrojů. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodům 15 a 16 [§ 4b odst. 1 písm. l), § 4b odst. 1 nové písmeno n)]:

Poskytovatel služeb skupinového financování (*crowdfunding*) může v rámci své činnosti poskytovat služby, které mohou být materiálně posuzovány jako přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů a umisťování investičních nástrojů bez závazku jejich upsání. Jsou-li tyto služby vykonávány v návaznosti na činnost crowdfundingové platformy, neměl by být její provozovatel povinen získat k poskytování těchto hlavních investičních služeb povolení k činnosti OCP a postačí mu povolení podle nařízení o *crowdfunding*.

K bodu 17 (§ 4b nové odstavce 4 a 5, poznámka pod čarou č. 72):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 4 DA nařízení k MiFID II a na čl. 1 až 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/592, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující kritéria k určení toho, kdy je činnost považována za doplňkovou k hlavní podnikatelské činnosti, protože tato nařízení Evropské komise upřesňují některé výjimky upravené v § 4b ZPKT. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 18 (§ 5 zrušení odstavce 2):

Z důvodu vynětí OCP ze směrnice CRD a nařízení CRR se nově již nerozlišuje investiční podnik podle směrnice MiFID II a investiční podnik podle směrnice CRD (resp. směrnice IFD), kdy směrnice IFD odkazuje na definici ve směrnici MiFID II. Současně se ruší (nebo nahrazují) zde vyjmenovaná ustanovení, která byla transpozicí směrnice CRD a uvolněné místo se využívá pro transpozici směrnice IFD.

K bodu 19 (§ 5 odst. 2, dříve odst. 3):

Z důvodu zrušení odstavce 2 (a výčtu ustanovení tam uvedeného) se odkaz na odstavec 2 nahrazuje odkazem na ustanovení, která jsou transpozicí IFD, protože ta se na banku poskytující investiční služby nepoužijí. V ostatním (zejména ve vztahu k transpozici MiFID II) se i banka poskytující investiční služby musí řídit ZPKT. Jedná se o transpozici zejména čl. 1 odst. 3 směrnice MiFID II.

K bodu 20 (§ 5 nové odstavce 3 a 4):

Na OCP „Class 1 minus“ (aktiva nad 5 mld. EUR, resp. 15 mld. EUR) lze dle nařízení IFR vztáhnout úpravu dle směrnice CRD a nařízení CRR (namísto směrnice IFD a nařízení IFR). Jako nejvhodnější legislativní řešení se v tomto ohledu jeví hledět na ně pro účely ZoB jako na banku, ačkoli fakticky půjde i nadále o OCP. Ustanovení ZPKT, v nichž je transponována směrnice IFD se na takového OCP nepoužijí. Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 IFD.

K bodu 21 (nový § 5a, poznámka pod čarou č. 73):

Do ZPKT se zavádí pravomoc ČNB vztáhnout na OCP „Class 1 minus“, který obchoduje s investičními nástroji na vlastní účet nebo upisuje či umisťuje investiční nástroje se závazkem jejich upsání, při splnění určitých podmínek požadavky ZoB a nařízení CRR. V případě, že tak učiní, podléhá daný OCP z hlediska plnění obezřetnostních požadavků dohledu podle ZoB. Stejně jako může ČNB rozhodnout o tom, že na OCP, jenž splňuje stanovené podmínky, bankovní regulaci vztáhne, je zmocněna ho z této regulace rovněž vyjmout, pokud již nejsou splněny rozhodné podmínky. Jestliže OCP v rámci stanovených podmínek přestane splňovat prahovou hodnotu 5 mld. EUR, rozhodnutí České národní banky pozbývá právních účinků. Jedná se o transpozici čl. 5 IFD.

K bodu 22 [§ 6 odst. 1 písm. d)]:

Pojem „vlastní kapitál“ se nahrazuje pojmem „kapitál“ a doplňuje se odkaz na nařízení IFR.

K bodu 23 (§ 6 odst. 2):

Změna v souvislosti s transpozicí směrnice o ESAs s ohledem na přesun úpravy poskytovatelů služeb hlášení údajů ze směrnice MiFID II do nařízení MiFIR. Navrhuje se účinnost 31. prosince 2021.

K bodu 24 (nový § 6b):

Transponuje se čl. 8a směrnice CRD a upravuje se situace, kdy OCP „Class 1“ překročí hranici 30 mld. EUR a měl by získat bankovní licenci. Po dobu řízení o žádosti může tento OCP oprávněně podnikat dle stávajícího povolení k činnosti OCP.

K bodu 25 (§ 7 nové odstavce 6 a 7, poznámky pod čarou č. 74 a 75):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 10 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1943 ze dne 14. července 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy týkající se informací a požadavků pro účely povolování investičních podniků a na čl. 1 až 6 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1945, ze dne 19. června 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o oznámení podávaná a přijímaná žadajícími a povolenými investičními podniky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, protože tato nařízení Evropské komise upravují podrobnosti žádostí o povolení k činnosti OCP. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 26 (nové znění § 8a):

S ohledem na novou úpravu počátečního kapitálu OCP v čl. 9 IFD se i v ZPKT upravují požadavky na počáteční kapitál pro jednotlivé kategorie OCP, které jsou odstupňovány dle povahy poskytovaných investičních služeb. Složení počátečního kapitálu vyplývá z čl. 11 IFD a čl. čl. 15 MiFID II (ve znění IFD).

K bodu 27 (nové znění § 9a):

Jde o transpozici čl. 24 IFD a upravují se systémy kontrolující adekvátnost kapitálu OCP (v anglickém jazyce „*Internal capital adequacy assessment process*“ neboli ICAAP). Současně se zavádí legislativní zkratky „malý a nepropojený OCP“ (tj. „Class 3“) a „velký nebo propojený OCP“ (tj. „Class 2“) s ohledem na to, zda OCP splňuje či nikoli požadavky podle čl. 12 IFR. Některé požadavky směrnice IFD a nařízení IFR se totiž vztahují jen k OCP typu „Class 2“, zejména většina požadavků na řídicí a kontrolní systém (nově „systémy správy a řízení“). Nicméně organizační požadavky podle MiFID II (dříve součástí řídicího a kontrolního systému) platí i pro OCP „Class 3“ a měly by se tak vztahovat i na investiční zprostředkovatele (viz změnu v § 32 ZPKT).

K bodu 28 (zrušení § 9aj až § 9b):

Ruší se úprava kapitálových polštářů (*capital buffers*), protože tato již pro OCP platit nebude. Související úprava zůstává jen ve směrnici CRD a nařízení CRR a do směrnice IFD a nařízení IFR nebyla převzata. Ustanovení se tak pro OCP ruší bez náhrady, nicméně obdobná ustanovení zůstanou i nadále aplikovatelná na banky a kampeličky podle ZoB a zákona o spořitelních a úvěrních družstvech. Změny plynou zejména z toho, že OCP již nebudou považováni za instituce podle směrnice CRD a nařízení CRR, jde tedy o implementaci změny definice „instituce“ v právu EU.

K bodům 29 až 32 (nadpis § 10a a § 10a odst. 1 a 3):

Ustanovení se uvádí do souladu s požadavky nařízení Evropské komise. Zavádí se do zákona odkaz na čl. 5 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1945 ze dne 19. června 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o oznámení podávaná a přijímaná žádajícími a povolenými investičními podniky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (viz též změnu v § 7 ZPKT), protože toto ustanovení upřesňuje požadavky na oznamování změn ve složení vedoucího orgánu. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 33 (nový § 10aa):

Dosavadní úprava výborů se přesouvá z § 12g ZPKT a vyhlášky č. 163/2014 Sb., o výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška o obezřetnosti**“). Z důvodu lepší systematiky se výbor pro jmenování upravuje v § 10aa ZPKT, výbor pro rizika v § 12g ZPKT a výbor pro odměňování v § 12m ZPKT. Kromě přesunu úpravy z vyhlášky do zákona nedochází k výrazným věcným změnám. V případě výboru pro jmenování se jedná o transpozici čl. 9 MiFID II, který odkazuje na čl. 88 CRD (fakticky ale jde o transpozici MiFID, nikoli o transpozici CRD, proto se tato úprava na OCP i nadále uplatní). V současné době je výbor pro jmenování upraven zejména v bodech 11 až 15 přílohy 2 vyhlášky o obezřetnosti. Podle § 15 odst. 5 vyhlášky o obezřetnosti dnes platí, že „pro účely zřizování výborů pro jmenování, pro rizika a pro odměňování se považuje postavení povinné osoby za významné, pokud podíl povinné osoby na celkové bilanční sumě všech povinných osob na daném trhu dosahuje nebo přesahuje 5 %“. I nově se navrhuje, aby kritérium významnosti bylo pro povinnost zřízení výborů upraveno jednotně. Výbor pro rizika musí podle § 12g ZPKT zřídit jen OCP, který splňuje kritéria podle § 12l odst. 6 písm. a) ZPKT (a současně musí jít podle § 12aa ZPKT o OCP „Class 2“), tj. aktiva v hodnotě přesahující 100 mil. EUR. Toto kritérium platí i pro zřízení výboru pro odměňování podle § 12m ZPKT. Je tedy otázkou, zda by se toto kritérium nemělo uplatnit i ve vztahu k výboru pro jmenování, ačkoli v tomto případě nejde o transpozici směrnice IFD, ale o transpozici směrnice MiFID II. Právo EU ale ve vztahu k výboru pro jmenování nestanovuje žádná vodítka pro určení kritéria významnosti. Je ale vhodnější je stanovit absolutní částkou než relativní sumou navíc odvozenou od velikosti jiných subjektů, resp. celkové velikosti relevantního trhu.

K bodu 34 (§ 10b odst. 5, poznámka pod čarou č. 76):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 2 až 13 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1946 ze dne 11. července 2017, kterým se doplňují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES a 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy ke stanovení seznamu všech informací, které mají být zahrnuty navrhovanými nabyvateli do oznámení navrhovaného nabytí kvalifikované účasti v investičním podniku, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobněji požadavky na oznamování kvalifikovaných účastí.

Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 35 (nový oddíl 1, nový § 11a):

Řízení střetů zájmů je základním motivem pro organizační požadavky podle směrnice MiFID II, proto je vhodné tuto úpravu provést v samostatném paragrafu, resp. oddíle. Jde o transpozici čl. 23 MiFID II, kdy se do ZPKT přesouvá i úprava z § 25a vyhlášky o obezřetnosti.

K bodu 36 (nový nadpis oddílu 2):

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se upřesňuje terminologie ZPKT s ohledem na terminologii směrnice MiFID II.

K bodu 37 (nové znění § 12 a 12a):

K § 12:

Stanovuje se povinnost řídicího orgánu OCP, aby zavedl, dohlížel a uplatňoval náležité systémy správy a řízení (dle dřívější terminologie „řídicí a kontrolní systém“). Zároveň se zde specifikují požadavky na tyto systémy. Jedná se zejména o transpozici čl. 9 MiFID II, který částečně odkazuje na čl. 88 CRD.

K § 12a:

Provádí se nová transpozice čl. 16 MiFID II s tím, že částečně je transpozice provedena i v § 12ba, 12bb a 17 ZPKT. Používá se terminologie směrnice MiFID II, a hovoří se tedy o „organizačních požadavcích“ (dříve součást řídicího a kontrolního systému). Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 21 až 29 a čl. 33 až 42 DA nařízení k MiFID II, které upravují podrobnosti těchto organizačních požadavků. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU, včetně toho, že porušení těchto nařízení Evropské komise bude možno treat jako porušení zákona (to lze asi dovodit již nyní, nicméně je vhodnější toto postavit najisto).

K bodu 38 (nové § 12aa až 12ac):

K § 12aa:

Tento novelizační bod stanoví výjimky pro malého a nepropojeného OCP a představuje transpozici čl. 25 IFD. Rovněž je určeno, kdy OCP plní pravidla i na konsolidovaném základě. Ve vztahu k řízení rizik jde i o transpozici čl. 29 odst. 3 IFD.

K § 12ab:

Stanoví se požadavky pro spolehlivé systémy správy a řízení a provádí se transpozice čl. 26 IFD. Podrobnosti vymezí i obecné pokyny EBA.

K § 12ac:

Specifikuje se zde úloha řídicího orgánu při řízení rizik a provádí se transpozice čl. 28 IFD.

K § 12ad:

Stanoví se požadavky na řízení rizik a transponuje se čl. 29 IFD. Podrobnosti vymezí nařízení Evropské komise, které bude teprve přijato. Ve vztahu k OCP „Class 3“ viz též § 12aa odst. 1 ZPKT.

Významné zdroje rizik OCP zahrnují i změnu závazků vůči dávkově definovaným penzijním programům. Jedná se o Dávkově definovaný penzijní systém (*defined benefit*), který předem definuje určitým způsobem výši dávek, které účastníci mají pobírat, a odtud se pak stanoví potřebná výše finančních nákladů, tedy i výše vyžadovaných příspěvků. Také systém penzijního připojištění v České republice je podle zákona sice příspěvkově definovaný, ale dovoluje výjimku spočívající v tom, že v případě invalidní penze může být použit dávkově definovaný přístup. Je ale nutno brát v potaz, že pracovníci OCP se nemusí účastnit jen českého systému, ale mohou využívat i PEPP či IORP.

K § 12ae:

Stanoví se požadavky na povinné pojištění malého a nepropojeného OCP.

K bodu 39 (zrušení § 12b):

Ruší se stávající § 12b ZPKT, který upravoval řídicí a kontrolní systém na konsolidovaném základě a materiálně se přesouvá do § 12aa odst. 5 ZPKT.

K bodu 40 (§ 12d odst. 2):

Sjednocuje se terminologie, kdy byl pojem „řídicí a kontrolní systém“ nahrazen pojmem „systémy správy a řízení“, aniž by docházelo k věcné změně.

K bodu 41 (§ 12d nový odstavec 8):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 30 až 32 DA nařízení k MiFID II, kde jsou upraveny další požadavky na *outsourcing*. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 42 (§ 12e nové znění odstavce 3):

Stávající znění, které je transpozicí čl. 8 směrnice Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/593 ze dne 7. dubna 2016 kterou se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o ochranu finančních nástrojů a peněžních prostředků patřících zákazníkům, povinnosti při řízení produktů a pravidla vztahující se na poskytování nebo přijímání poplatků, provizí nebo jiných peněžních či nepeněžních výhod. Ustanovení se upřesňuje tak, aby byla zřejmá odpovědnost auditora, kterému v případě porušení tohoto ustanovení hrozí kárné řízení podle zákona o auditorech na návrh ČNB.

K bodu 43 (nové znění § 12f až 12h):

K § 12f:

Ruší se zmocnění na vyhlášku ve vztahu k systémům správy a řízení (a organizačním požadavkům), protože úprava je obsažena plně v ZPKT, případně v nařízeních Evropské komise a obecných pokynech EBA a ESMA. Nově by se tak vyhláška o obezřetnosti již neměla na OCP (a investiční zprostředkovatele) vztahovat a bude nutno ji v tomto ohledu novelizovat, zejména její § 4.

K § 12g:

Upravuje se povinnost zřídit výbor pro rizika, která byla dříve upravena v § 12g odst. 1 písm. a) ZPKT. Povinnost se vztahuje jen na OCP, jehož hodnota aktiv přesahuje 100 mil. EUR, neuplatní se tak již kritérium významnosti podle § 15 odst. 5 vyhlášky o obezřetnosti. Ustanovení představuje transpozici čl. 28 IFD a materiálně odpovídá bodům 6 až 10 přílohy 2 vyhlášky o obezřetnosti.

K § 12h:

Upravuje se stávající povinnost ČNB obsažená ve stejném ustanovení i dříve shromažďovat informace o odměňování. OCP je potom v tomto ustanovení stanovena odpovídající informační povinnost vůči ČNB. Ustanovení představuje transpozici čl. 34 IFD.

K bodu 44 (§ 12i odst. 1):

Do ZPKT se na základě požadavku čl. 22 odst. 2 IFD vkládá možnost zavést mechanismus k hlášení porušení nebo hrozícího porušení předpisů ze strany sociálních partnerů OCP.

K bodu 45 (nové znění § 12j):

Tento novelizační bod stanoví zásady odměňování, které je OCP povinen zohlednit při vytváření a uplatňování svých zásad odměňování pro jednotlivé kategorie pracovníků. S výjimkou odstavce 3 představuje ustanovení transpozici čl. 30 IFD. Rovněž se zavádí odkaz na nařízení Evropské komise, které bude vydáno k provedení čl. 30 IFD. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 46 (nové § 12k až 12m):

K § 12k:

Stanovují se omezení týkající se odměňování pracovníků, která je OCP povinen dodržovat, pokud využívá mimořádnou veřejnou finanční podporu podle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu. Ustanovení představuje transpozici čl. 31 IFD.

K § 12l:

Stanovují se požadavky na pohyblivou složku odměny, kterou OCP vyplatí jednotlivým kategoriím pracovníků. Ustanovení představuje transpozici čl. 32 IFD. Rovněž se zavádí odkaz na nařízení Evropské komise, které bude vydáno k provedení čl. 32 IFD. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K § 12m:

Tímto novelizačním bodem se v § 12m zavádí povinnost OCP, jehož hodnota rozvahových a podrozvahových aktiv je v průběhu čtyřletého období bezprostředně předcházejícího danému účetnímu období v průměru vyšší než částka odpovídající 100 mil. EUR, zřídit výbor pro odměňování. Dále jsou v tomto ustanovení specifikovány požadavky, které musí tento výbor splňovat, jakož i jeho odpovědnost. Ustanovení představuje transpozici čl. 33 IFD.

K bodu 47 [§ 15 odst. 3 větě první, § 15k odst. 1 písm. b) a § 15n odst. 4]:

V důsledku přesunu úpravy řízení střetů zájmů do § 11a ZPKT se opravují odkazy.

K bodům 48 a 49 a 51 až 56 (§ 15 odst. 8, § 15a odst. 6, § 15c odst. 6, § 15d odst. 7, § 15g odst. 5, § 15h odst. 4, § 15i odst. 6 a § 15l odst. 7 a 8):

Do ZPKT se doplňují na DA nařízení k MiFID II, konkrétně na čl. 58, 64, 65 a čl. 67 až 69 (§ 15 ZPKT), čl. 44 (§ 15a ZPKT), čl. 53 (§ 15c ZPKT), čl. 45 až 52 (§ 15d ZPKT), čl. 59 až 63 (§ 15g ZPKT), čl. 54 a 55 (§ 15h ZPKT), čl. 55 a 56 (§ 15i ZPKT) a čl. 64 a 66 (§ 15l ZPKT), protože tato ustanovení upřesňují pravidla jednání OCP ze zákazníky. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU, včetně toho, že porušení těchto nařízení Evropské komise bude možno trestat jako porušení zákona (to lze asi dovodit již nyní, nicméně je vhodnější toto postavit najisto).

K bodu 50 (§ 15c odst. 5):

Legislativně technická změna.

K bodu 57 (§ 15n odst. 6, poznámka pod čarou č. 77):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 3 a 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/576 ze dne 8. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy týkající se každoročního zveřejňování informací o totožnosti míst provádění a kvalitě provádění investičními podniky, kde jsou upraveny podrobnosti pravidel *best execution*. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU, včetně toho, že porušení těchto nařízení Evropské komise bude možno treatat jako porušení zákona (to lze asi dovést již nyní, nicméně je vhodnější toto postavit najisto).

K bodům 58 a 59 (§ 15o odst. 2 a § 15r odst. 6):

Do ZPKT se doplňují na DA nařízení k MiFID II, konkrétně na čl. 67 až 70 (§ 15o ZPKT) a čl. 66 (§ 15r ZPKT), kde jsou upraveny podrobnosti těchto pravidel jednání OCP se zákazníky. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU, včetně toho, že porušení těchto nařízení Evropské komise bude možno treatat jako porušení zákona (to lze asi dovést již nyní, nicméně je vhodnější toto postavit najisto).

K bodu 60 (nové znění § 16a a 16b):

K § 16a:

Ruší se stávající úprava, protože se jednalo o transpozici směrnice CRD. Nově jde o adaptaci na čl. 52 nařízení IFR. Jedná se o povinnost pro OCP s aktivy v hodnotě vyšší než 100 mil. EUR informovat veřejnost o své investiční politice. Rovněž se zavádí odkaz na nařízení Evropské komise, které bude vydáno k čl. 52 IFR. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU, včetně toho, že porušení těchto nařízení Evropské komise bude možno treatat jako porušení zákona.

K § 16b:

Ruší se stávající ustanovení, které bylo národní úpravou, která neplynula z práva EU. Materiálně se sem přesouvá úprava z § 16a odst. 4 a 5 ZPKT a jde nově o transpozici čl. 27 IFD (dříve se jednalo o transpozici CRD). Jedná se o tzv. *country by country reporting*.

K bodu 61 (zrušení § 16d a 16e):

Ruší se ustanovení, která byla transpozicí CRD a která materiálně patřilo spíše do § 198a ZPKT, kde jsou upraveny povinnosti ČNB uveřejňovat některé informace.

K bodům 62 a 63 (§ 17 odst. 8 a § 17a odst. 4):

Do ZPKT se doplňují na DA nařízení k MiFID II, konkrétně na čl. 35, 43, 56, 58 a čl. 72 až 76 (§ 17 ZPKT) a čl. 12 až 17 (§ 17a ZPKT), protože tato ustanovení obsahují podrobnější požadavky na uchovávání záznamů (*record keeping*) a na definici systematického internalizátora. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU, včetně toho, že porušení těchto nařízení Evropské komise bude možno treatat jako porušení zákona (to lze asi dovést již nyní, nicméně je vhodnější toto postavit najisto).

K bodu 64 (§ 17c odst. 3, poznámka pod čarou č. 78):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 28 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/589 ze dne 19. července 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující organizační požadavky na investiční podniky zabývající se algoritmickým obchodováním, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobnější požadavky na algoritmické obchodování (§ 17c až 17j ZPKT). Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU, včetně toho, že porušení těchto nařízení Evropské komise bude možno trestat jako porušení zákona (to lze asi dovést již nyní, nicméně je vhodnější toto postavit najisto).

K bodu 65 (§ 17f odst. 3, poznámka pod čarou č. 79):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 7 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/578 ze dne 13. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy stanovující požadavky na dohody o tvorbě trhu a režimy tvorby trhu, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobnější požadavky na tvůrce trhu (*market maker*). Stanoví se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu.

K bodu 66 (§ 19 odst. 5):

Protože neexistuje zřejmý důvod omezení fúzí OCP, navrhuje se požadavek na fúze pouze s jiným OCP se sídlem v ČR vypustit. Obdobný zákaz se nevyskytuje ani v sektoru bank, pojišťoven či investičních společností. I při vypuštění paušálního omezení v § 19 odst. 5 věta první ZPKT by navíc fúze nadále podléhala povolení ČNB podle § 19 odst. 1 ZPKT.

K bodu 67 (§ 21 odst. 9 a 10, poznámky po čarou č. 80 a 81):

Ve vztahu k notifikaci se do ZPKT doplňují odkazy na čl. 2 a čl. 12 až 20 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2382 ze dne 14. prosince 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU a na čl. 6 a 7 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1018 ze dne 29. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy upřesňující informace, jež mají oznamovat investiční podniky, organizátoři trhu a úvěrové instituce, protože tato dvě nařízení Evropské komise upravují podrobnosti notifikace (s pobočkou). Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 68 (§ 22 odst. 7 a 8):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 2 až 7 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2382 ze dne 14. prosince 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU a na čl. 3 a 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1018 ze dne 29. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy upřesňující informace, jež mají oznamovat investiční podniky, organizátoři trhu a úvěrové instituce, protože tato dvě nařízení Evropské komise upravují podrobnosti notifikace (bez pobočky). Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních

předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodům 69 a 70 (zrušení § 24a, 24b a 27):

Zrušuje se bez náhrady úprava významné pobočky v § 24 a 24b ZPKT, protože se jednalo o transpozici směrnice CRD, která nebyla do směrnice IFD materiálně převzata (příslušná úprava v ZoB je i nadále zachována). Ruší se i § 27 ZPKT, nicméně materiálně je mezinárodní spolupráce orgánů dohledu zachována v § 149g až 149l ZPKT, kam systematicky lépe patří. Protože je úprava ve směrnici IFD věcně velmi podobná úpravě ve směrnici MiFID II, není nutno v těchto ustanoveních provádět velké změny.

K bodu 71 (§ 28b odst. 5):

Provádí se transpozice čl. 41 odst. 3 MiFID II ve znění dle IFD. Do ZPKT se tak vkládají informační povinnosti, které musí plnit zahraniční osoba podle § 28 odst. 1.

K bodu 72 (§ 32 nové znění odstavce 2):

S ohledem na transpozici IFD a úpravy v § 11a a násl. ZPKT pro OCP (včetně nové transpozice čl. 9, 16 a 23 MiFID II) se pro investiční zprostředkovatele upravují související odkazy tak, aby plnil obdobné povinnosti jako OCP „Class 3“ (malý a nepropojený OCP) s tím, že povinnosti podle MiFID II musí plnit i nadále všichni OCP, tedy i investiční zprostředkovatel.

K bodu 73 (§ 38 odst. 5):

V návaznosti na transpozici směrnice o ESAs, kdy se úprava poskytovatelů služeb hlášení údajů přesouvá ze směrnice MiFID II do nařízení MiFIR se provádí i úprava ve vztahu k organizátorovi regulovaného trhu.

K bodu 74 (§ 49 nový odstavec 2):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 81 a 82 DA nařízení k MiFID II, protože v těchto ustanoveních jsou specifikovány mimořádné situace podle § 49 ZPKT. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 75 (§ 50a nový odstavec 4, poznámka pod čarou č. 82):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 a 23 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/584 ze dne 14. července 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující organizační požadavky na obchodní systémy, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobnosti systémů organizátora regulovaného trhu, který připouští algoritmické obchodování. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 76 (§ 50b nový odstavec 5, poznámka pod čarou č. 83):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/570 ze dne 26. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy pro určení trhu významného z hlediska likvidity ve vztahu k oznamování dočasného zastavení obchodování, protože v tomto ustanovení je určeno, kdy je trh významný z hlediska likvidity. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU. Podrobnosti upravují rovněž obecné pokyny Evropského orgánu pro cenné

papíry a trhy vydané podle čl. 48 odst. 13 MiFID II.

K bodu 77 (§ 50c nové odstavce 5 a 6, poznámka pod čarou č. 84 a 85):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/566 ze dne 18. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy pro poměr mezi neprovedenými pokyny a obchody s cílem zabránit vytváření podmínek narušujících řádné fungování trhu a na čl. 1 a 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/573 ze dne 6. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy pro požadavky na zajištění spravedlivých a nediskriminačních služeb společného umístění a struktur poplatků, kdy tato nařízení Evropské komise specifikují podmínky pro poměr neprovedených pokynů a pro úplatu za umístění infrastruktury (*co-location*) u algoritmického obchodování. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 78 (§ 50e nový odstavec 3):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 3 až 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/573 ze dne 6. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy pro požadavky na zajištění spravedlivých a nediskriminačních služeb společného umístění a struktur poplatků, kde jsou upraveny podrobnější požadavky na úplaty. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 79 (§ 50f odst. 1):

Jedná se legislativně legislativně-technickou opravu s ohledem na doplnění nového odstavce 4.

K bodu 80 (§ 50f odst. 1 nová věta):

Jedná o transpozici čl. 49 odst. 1 MiFID II ve znění IFD. Navrhuje se účinnost dnem po dni vyhlášení, protože transpoziční lhůta uplynula 26. března 2020 (tedy necelé 4 měsíce od publikace v Úředním věstníku EU).

K bodu 81 (§ 50f nový odstavec 4, poznámka pod čarou č. 86):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/588 ze dne 14. července 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy týkající se režimu kroků kotace pro akcie, cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry a fondy obchodované v obchodním systému, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobnější požadavky na kroky kotace. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 82 (§ 50g nový odstavec 4):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 7 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/578 ze dne 13. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy stanovující požadavky na dohody o tvorbě trhu a režimy tvorby trhu, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobnější požadavky na tvůrce trhu (*market maker*, viz též § 17f

ZPKT). Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 83 (§ 56 nový odstavec 8, poznámka pod čarou č. 87):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 8 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/568 ze dne 24. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy pro přijímání finančních nástrojů k obchodování na regulovaných trzích, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobněji pravidla pro přijetí investičního nástroje k obchodování na regulovaném trhu. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 84 (§ 61 nové odstavce 4 až 6, poznámka pod čarou č. 88 a 89):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 80 DA nařízení k MiFID II (odstavec 4), na čl. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/569 ze dne 24. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy pro pozastavení obchodování s finančními nástroji a jejich stažení z obchodování (odstavec 5) a na čl. 1 až 6 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1005 ze dne 15. června 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát a lhůty pro oznámení a zveřejnění pozastavení obchodování s finančními nástroji a jejich stažení z obchodování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (odstavec 6), protože v těchto nařízeních Evropské komise jsou upraveny podrobnosti k § 61 ZPKT. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 85 (§ 69 nové odstavce 11 až 13, poznámka pod čarou č. 90):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 2 a čl. 8 až 11 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2382 ze dne 14. prosince 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (odstavec 11), na čl. 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1018 ze dne 29. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy upřesňující informace, jež mají oznamovat investiční podniky, organizátoři trhu a úvěrové instituce (odstavec 12) a na čl. 1 až 9 prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/824 ze dne 25. května 2016, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o obsah a formát popisu fungování mnohostranných obchodních systémů a organizovaných obchodních systémů a oznámení Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (odstavec 13), protože v těchto nařízeních Evropské komise jsou upraveny podrobnosti k § 69 odst. 9 a 10 ZPKT. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodům 86 a 87 (§ 71 nový odstavec 6 a § 73b nový odstavec 5):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 81 a 82 (§ 71 ZPKT) a na čl. 78 a 79 DA nařízení k MiFID II, protože zde jsou podrobněji upraveny požadavky na mimořádné situace a na trh pro růst malých a středních podniků. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci

v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 88 (§ 73e nové odstavce 7 až 9):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 9 prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/824 ze dne 25. května 2016, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o obsah a formát popisu fungování mnohostranných obchodních systémů a organizovaných obchodních systémů a oznámení Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (odstavec 7, viz též § 69 odst. 13 ZPKT), na čl. 5 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2382 ze dne 14. prosince 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (odstavec 8, viz též § 69 odst. 11 ZPKT) a na čl. 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1018 ze dne 29. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy upřesňující informace, jež mají oznamovat investiční podniky, organizátoři trhu a úvěrové instituce (odstavec 9, viz též § 69 odst. 12 ZPKT), protože v těchto nařízeních Evropské komise jsou upraveny podrobnosti k § 73e odst. 4 a 5 ZPKT. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 89 (§ 73j nový odstavec 2, poznámka pod čarou č. 91):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 až 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/574 ze dne 7. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy týkající se míry přesnosti obchodních hodin, protože toto nařízení Evropské komise stanovuje podrobnější požadavky na synchronizaci obchodních hodin. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 90 (§ 73l nový odstavec 4, poznámka pod čarou č. 92):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 3 až 11 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/575 ze dne 8. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy týkající se údajů o kvalitě provádění obchodů, které mají zveřejňovat místa provádění, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobněji pravidla o kvalitě *best execution*. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 91 (zrušení části šesté, tj. § 74 až 81):

V souladu s požadavkem směrnice o ESAs se ze ZPKT odstraňuje právní úprava poskytovatelů služeb hlášení údajů, která se přesouvá ze směrnice MiFID II do nařízení MiFIR. Účinnost se navrhuje 31. prosince 2021, aby úprava nezasáhla do nové části upravující účet dlouhodobých investic, kterou s účinností od 1. ledna 2022 zavádí návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s rozvojem kapitálového trhu (do vlády odeslána 10. června 2020).

K bodu 92 (nová část osmá, nové § 90h až 90j):

Činnost poskytovatele služeb skupinového financování (tj. *crowdfunding*) je primárně upravena v nařízení o *crowdfunding*. ZPKT upravuje pouze některé dílčí otázky, jako

například otázku, kdo má zajistit řádný obsah klíčového dokumentu pro investory (tzv. KIID) a klíčového dokumentu pro investory na úrovni platformy.

K bodům 93 až 97 (změny v § 118, včetně zrušení poznámek pod čarou č. 12b a 12d, změna poznámky pod čarou č. 67 a doplnění poznámky pod čarou č. 93 a 94, nové znění § 119, změna § 119c a zrušení § 121r):

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (dále jen „**transparenční směrnice**“) upravuje oznamovací povinnosti emitentů a významných akcionářů ve vztahu ke kótovaným cenným papírům. Současné znění ZPKT nebylo terminologicky s transparenční směrnicí v souladu. Cílem navrhované úpravy je dát znění ZPKT do souladu s touto směrnicí, aby nemohlo dojít k problémům především s aplikací jednotného evropského elektronického formátu (tzv. „ESEF“), se kterým se vážou nové povinnosti na emitenty cenných papírů.

Zejména se pojem „výroční zpráva“ (a pololetní zpráva) nahrazuje pojmem „výroční finanční zpráva“ (a pololetní finanční zpráva). Pojem „výroční zpráva“ dle zákona o účetnictví má být ekvivalentem pojmu „zpráva vedení“, který má být zaveden novým zákonem o účetnictví. Současně je potřeba vyloučit aplikaci § 21 odst. 5 zákona o účetnictví, protože účetní závěrka nemá být součástí zprávy vedení. Pokud zpráva auditora není součástí výroční finanční zprávy, uveřejní se současně s ní.

Dále se provádí zejména nová transpozice čl. 4 a 5 transparenční směrnice, ale i čl. 10 směrnice o nabídkách převzetí (2004/25/ES) a čl. 20 účetní směrnice (2013/34/EU), které upravují podrobnosti zprávy o *corporate governance*. V této souvislosti se doplňuje informační odkaz v poznámce pod čarou na aktuální Kodex správy a řízení společností ČR 2018.

V § 119c ZPKT se odkaz na zrušená ustanovení nahrazuje odkazem na nařízení o prospektu.

Ustanovení § 121r ZPKT se zrušuje pro nadbytečnost, protože ustanovení týkající se odměňování (vyplývající z doporučení Evropské komise) byla zrušena, protože tuto úpravu fakticky přebrala směrnice o akcionářských právech.

K bodům 98 až 102 [§ 122 nový odstavec 9 a 10, poznámka pod čarou č. 94, § 122a odst. 3 písm. b), § 122a nový odstavec 7, § 122c odst. 2 písm. b) a § 122c nový odstavec 5]:

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 2 až 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/761 ze dne 17. prosince 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o některé regulační technické normy týkající se významných účastí. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodům 103 a 104 (§ 129b odst. 2 a § 133 odst. 2):

S ohledem na využití diskrece uvedené v čl. 39 MiFID II, kdy OCP se sídlem mimo EU může poskytovat investiční služby pouze prostřednictvím pobočky na základě povolení uděleného ČNB (§ 28 ZPKT) se navrhuje odpovídajícím způsobem reflektovat tuto změnu ve vymezení zahraničních osob účastnících se pojištění Garančního fondu OCP (§ 133 odst. 2 ZPKT) a okruh povinných osob k poskytování informací podle § 129b ZPKT.

K bodu 105 (§ 134a nový odstavec 8, poznámka pod čarou č. 95):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 2 až 21 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/591 ze dne 1. prosince 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy pro uplatňování limitů pozic na komoditní deriváty, protože toto nařízení Evropské komise upravuje podrobněji požadavky podle § 134a až 134d ZPKT. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 106 (§ 134e nový odstavec 6, poznámka pod čarou č. 96 a 97):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/953 ze dne 6. června 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát a harmonogram zpráv o pozicích podávaných investiční podniky a organizátory trhu provozujícími obchodní systém podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů, na čl. 1 až 3 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1093 ze dne 20. června 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát zpráv o pozicích investičních podniků a organizátorů trhu a na čl. 83 DA nařízení k MiFID II. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 107 [§ 135 odst. 1 nové znění písmene i)]:

Nahrazuje se zastřešující pojem poskytovatel služeb hlášení údajů pojmy schválený systém pro uveřejňování informací a schválený mechanismus pro hlášení obchodů, neboť pod dohled ČNB napříště mohou spadnout pouze tyto osoby, jak vyplývá z čl. 1 odst. 3 směrnice o ESAs. Účinnost se navrhuje 31. prosince 2021.

K bodu 108 [§ 135 odst. 1 nová písmena r) a s)]:

Tímto novelizačním bodem se pod dohled ČNB podřazují investiční holdingová osoba a smíšená finanční holdingová osoba, a to v souladu s požadavky čl. 4 odst. 2 IFD.

K bodu 109 [§ 135 odst. 1 nové písmeno zd)]:

Poskytovatelé služeb skupinového financování se nově stanovují jako osoby podléhající dohledu ČNB.

K bodu 110 (nové znění § 135a až 135c, poznámka pod čarou č. 98):

Ke zrušení stávajících § 135a až 135c:

Ve vztahu k OCP se ruší transpozice CRD v důsledku přijetí odpovídající úpravy ve směrnici IFD a nařízení IFR.

K § 135a:

Tímto novelizačním bodem se do zákona transponuje čl. 36 IFD, který upravuje další dohledové pravomoci nad OCP. Dále se do zákona vkládá odkaz na nařízení Evropské komise, které bude vydáno k provedení článku 36 IFD.

K § 135b:

Jedná se o transpozici čl. 37 IFD, který upravuje režim pravidelného přezkumu používání interních modelů podle čl. 22 IFR ze strany OCP. Pro přezkum bere Česká národní banka v potaz analýzu Evropského orgánu pro bankovníctví týkající se interních modelů u evropských obchodníků s cennými papíry a způsobu, jakým evropští obchodníci s cennými papíry využívající interní modely zacházejí s podobnými riziky nebo expozicemi a dále bere v potaz obecné pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví vypracované za účelem podpory

konzistentních, efektivních a účinných postupů dohledu na základě této analýzy s referenčními hodnotami týkajícími se toho, jak mají evropští obchodníci s cennými papíry interní modely používat, a jak mají být tyto interní modely uplatňovány na podobná rizika či expozice.

K § 135c:

Tento novelizační bod v souladu s požadavkem vyplývajícím z čl. 43 IFD upravuje spolupráci uvnitř ČNB.

K bodům 111 a 112 (zrušení § 135d a § 135f až 135i):

Ve vztahu k OCP se ruší transpozice CRD v důsledku přijetí odpovídající úpravy ve směrnici IFD a nařízení IFR.

K bodu 113 [§ 136 odst. 1 písm. m)]:

ČNB může uložit poskytovateli služeb skupinového financování v případě porušení ZPKT, rozhodnutí vydaného podle tohoto ZPKT nebo nařízení EU některé z opatření vyjmenovaných v čl. 30 odst. 2 písm. a) až e) a g) až i) a čl. 39 odst. 2 písm. a) až c) nařízení o crowdfundingu. Jedná se například o zveřejnění oznámení s informací o porušení povinností poskytovatele služeb skupinového financování.

K bodu 114 [§ 136 odst. 1 písm. s)]:

Upravuje se odkaz s ohledem na změnu systematiky zákona.

K bodům 115 až 117 (§ 136 nové znění odstavců 2 a 5 a zrušení odstavce 6):

Ve vztahu k OCP se ruší transpozice CRD v důsledku přijetí odpovídající úpravy ve směrnici IFD a nařízení IFR. Do zákona se na základě požadavků čl. 39 odst. 2 a čl. 44 IFD vkládají ustanovení upravující další pravomoci ČNB při dohledu nad OCP.

K bodu 118 (§ 137a až 137c):

Tento novelizační bod je transpozicí čl. 40 až 42 IFD.

V § 137a ZPKT se jedná se o transpozici čl. 40 IFD a zároveň se zde rozvádí úprava § 136 odst. 2 ZPKT (v novém znění) týkající se možnosti ČNB uložit OCP dodatečný kapitálový požadavek. Dále se do zákona vkládá odkaz na nařízení Evropské komise, které bude vydáno k provedení článku 40 IFD.

V § 137b ZPKT se jedná se o transpoziční ustanovení na základě čl. 41 IFD, které do českého zákona zavádí pravomoc ČNB jakožto orgánu dohledu uložit OCP další kapitálové požadavky a jejich výši kontrolovat.

§ 137c ZPKT je transpozicí čl. 42 IFD a rozvádí § 136aa odst. 1 písm. k), tedy stanoví zvláštní požadavky na likviditu OCP. Zároveň se do zákona vkládá odkaz na nařízení Evropské komise, které bude vydáno k provedení článku 42 IFD.

K bodu 119 (§ 149g odst. 7):

Do ZPKT se doplňuje odkaz na čl. 90 DA nařízení k MiFID II, protože zde je blíže vymezena činnost podstatného významu. Stanovuje se tak s cílem usnadnit adresátům této normy orientaci v právních předpisech v oblasti kapitálového trhu a usnadnit aplikaci nařízení Evropské komise, které provádí směrnici EU.

K bodu 120 (§ 149ga a 149gb):

Do ZPKT se zavádí podrobná úprava spolupráce ČNB a zahraničních orgánů dohledu (§ 149ga ZPKT) a rovněž spolupráci v rámci Evropského systému finančního dohledu (§ 149gb ZPKT). Tyto požadavky vyplývají z čl. 7 a 13 IFD.

K bodu 121 (§ 149m odst. 1):

Do ustanovení, které sběrným způsobem upravuje informační povinnosti ČR (ČNB) ve vztahu k Evropské komisi se vkládá odkaz na IFD tak, aby ČNB informovala Evropskou komisi ve všech případech, kdy je tak stanoveno v IFD, tedy podle čl. 4 odst. 1 a čl. 46 odst. 6 IFD.

K bodu 122 (§ 149m odst. 2, poznámka pod čarou č. 99):

Novelizační bod do zákona vkládá informační povinnost uloženou ČNB informovat zahraniční orgány dohledu a vyjmenované nadnárodní orgány v případech, kdy tak stanoví směrnice MiFID II nebo směrnice IFD. Jedná se o transpozici čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 5, čl. 21 první pododstavec první věta, čl. 45 odst. 1 první pododstavec, čl. 46 odst. 6 IFD a o transpozici směrnice MiFID II.

K bodu 123 (hlava II, poznámka pod čarou č. 100):

K § 150:

Dochází k určení ČNB jako orgánu dohledu nad skupinou OCP a stanovení podmínek, kdy se ČNB rozhodne, že tuto úlohu zastávat nebude, nebo kdy ji naopak zastávat bude, aniž by k tomu byla povinna. Jde o transpozici čl. 46 IFD.

K § 151:

Stanoví se informační povinnosti centrální banky vůči vymezeným orgánům, a to s ohledem na naléhavé situace v rámci dohledu na konsolidovaném základě.

K § 152:

Dochází ke zmocnění ČNB ve funkci orgánu dohledu nad skupinou OCP k sestavení kolegia orgánů dohledu. Dále jsou v tomto ustanovení specifikovány povinnosti, které musí toto kolegium splňovat, jakož i jeho složení nebo způsob jeho řízení či přijímání rozhodnutí. Vyjasněna je též úloha orgánu EBA. Jde o transpozici čl. 48 IFD.

K § 153:

Jsou specifikovány požadavky kladené na ČNB při spolupráci v rámci kolegia orgánů dohledu, ať už je jeho zřizovatelem nebo řadovým členem. Zároveň je zde vyjasněna úloha orgánu EBA, pokud spolupráce s jiným příslušným orgánem dohledu nefunguje. Na základě tohoto ustanovení vzniká také ČNB *ex-ante* konzultační povinnost ve vztahu k jiným příslušným orgánům dohledu. Ustanovení představuje transpozici čl. 49 IFD.

K § 154:

Stanoví se povinnosti a pravomoci ČNB týkající se ověření informací o osobách se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě EU. Jde o transpozici čl. 50 IFD.

K § 155:

Skupinový kapitálový test se vztahuje na investiční holdingovou osobu a smíšenou finanční holdingovou osobu. Jde o transpozici čl. 51 IFD.

K § 155a:

Jsou specifikovány požadavky na členy vedoucího orgánu investiční holdingové osoby nebo smíšené finanční holdingové osoby. Jde o transpozici čl. 52 IFD.

K § 155b:

Jsou stanoveny pravomoci ČNB v případě smíšené holdingové osoby. Jde o transpozici čl. 53 IFD.

K § 155c:

ČNB se zmocňuje k posouzení rovnocennosti dohledu státu, který není členským státem EU, a k přijetí vhodných technik dohledu v případě, že rovnocenný dohled uplatňován není. V souvislosti s tím se ČNB stanovuje povinnost oznámit přijatá opatření zúčastněným příslušným orgánům dohledu, orgánu EBA a Evropské komisi. Ustanovení představuje transpozici čl. 55 IFD.

K bodu 124 [§ 158 odst. 1 písm. a)]:

Reaguje se na změnu terminologie v § 118 ZPKT.

K bodu 125 (nový § 161c):

Vkládají se nové skutkové podstaty přestupků spočívající v porušení povinností vyplývajících z nařízení o *crowdfundingu*. Fyzická osoba se může dopustit přestupku tím, že poruší čl. 23 odst. 7 nařízení o *crowdfundingu*. Toto ustanovení stanovuje některé požadavky na obsah a formu klíčových informací pro investory. Pachatelem tohoto přestupku může být vlastník projektu. Dalšími přestupky, které může fyzická osoba spáchat, je neposkytnutí součinnosti ČNB při výkonu dohledu nebo poskytování služeb skupinového financování bez oprávnění. Výše sankcí za tyto přestupky je stanovena v návaznosti na čl. 39 nařízení o *crowdfundingu*.

K bodům 126 až 137 (§ 164 odst. 1, 2 a 5, § 165 odst. 2 a § 166 odst. 1):

V souladu s tím, že se ze zákona vypouští úprava, která plynula ze směrnice CRD, se rovněž přestupky navazují na novou úpravu vyplývající z požadavků IFD. Ve vztahu k investičním zprostředkovatelům se reaguje na změnu § 32 ZPKT a úpravu odkazů na § 11a a násl. ZPKT. Reaguje se i na změnu provedenou v § 12e ZPKT.

K bodu 138 (zrušení § 169):

Novelizační bod ze zákona vypouští úpravu přestupků a sankcí za ně týkající se poskytovatelů služeb hlášení údajů, neboť tato se nově podřazuje pod nařízení MiFIR (§ 178 ZPKT).

K bodům 139 a 140 [§ 172 odst. 1 písm. a) a b)]:

V návaznosti na změny provedené v § 118 ZPKT se upravuje terminologie přestupků.

K bodu 141 (§ 173):

Do zákona se vkládá úprava přestupků a sankcí za ně pro investiční holdingové osoby, smíšené finanční holdingová osoby a smíšené holdingové osoby. Povinnost stanovit pro tyto osoby pokuty (jakožto procenta z obrátu a dvojnásobku neoprávněného prospěchu) vyplývá z čl. 18 odst. 2 a čl. 54 IFD. Jedná se tedy částečně o transpozici této směrnice, ovšem maximální výše pokuty je zde upravena národní úpravou ve výši 10 000 000 Kč.

K bodům 142 a 143 (nadpis § 175 a § 175):

Toto ustanovení se upravuje tak, aby odkazovalo nikoli na CRR, ale na IFR.

K bodu 144 (§ 184):

Vkládají se nové skutkové podstaty přestupků spočívající v porušení povinností vyplývajících z nařízení o *crowdfundingu*. Právnícká osoba se může dopustit přestupku tím, že poruší některý z uvedených článků. Pachatelem přestupků bude zejména poskytovatel služeb skupinového financování. Dalšími přestupky, které může právnícká osoba spáchat, je

neposkytnutí součinnosti ČNB při výkonu dohledu nebo poskytování služeb skupinového financování bez oprávnění. Výše sankcí za tyto přestupky je stanovena v návaznosti na čl. 39 nařízení o *crowdfundingu*. Právnícká osoba může porušit i další ustanovení nařízení o *crowdfundingu*, které nejsou ve výčtu uvedeny, jako například porušení povinností plynoucích z článku 10 odst. 3 nebo 4 nařízení o *crowdfundingu* (povinnost mít uděleno povolení k poskytování investičních služeb nebo platebních služeb, jsou-li poskytovatelem služeb skupinového financování poskytovány). Porušení těchto povinností je ale již postihováno ZPKT nebo zákonem o platebním styku.

K bodům 145 a 146 [§ 192a odst. 1 zrušení písmen d) a e) a nová písmena k) a l)]:

Toto ustanovení se upravuje tak, aby navazovalo nikoli na CRR, ale na IFR (tj. vypouští se odkazy na CRR). ČNB se určuje jako příslušný orgán podle IFR (jak požadují čl. 4 odst. 1 bod 7 IFR a čl. 3 odst. 1 bod 5 a čl. 4 odst. 1 IFD) a podle nařízení o *crowdfundingu*.

K bodům 147 až 150 (§ 198a):

Ustanovení je mimo jiné i transpozicí čl. 57 odst. 1 písm. a) IFD. Upřesňuje se, že ČNB nemusí uveřejňovat nařízení EU. Doplnjuje se odkaz na opatření obecné povahy (které ČNB využívá k využití diskrecí pro orgán dohledu) a na jiná opatření než jsou opatření k nápravě. Zrušení písmene e) je legislativně technickou změnou. Rozhodnutí se uveřejňují podle § 14 ZDKT, navíc odkaz na § 136 odst. 1 písm. m) ZPKT není dostatečně přesný a odkaz na § 164 odst. 3 ZPKT věcně neodpovídá. Písmeno bylo doplněno novelou č. 148/2016 Sb. v návaznosti na adaptaci nařízení CS DR.

K čl. VIII

Žadatelům o povolení k činnosti poskytovatele služeb skupinového financování se umožňuje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. 1. července 2021) podat žádost o povolení k činnosti podle nařízení o *crowdfundingu* i v případě, že uvedené nařízení nebude doposud použitelné. Důvodem je, aby mohly být subjekty nově licencovány či přelicencovány v předstihu a nebyla tak narušena kontinuita poskytování jejich služeb.

K části sedmé, čl. IX

Změna zákona o správních poplatcích

K bodům 1 až 21 (položka 65, 66):

Doplňují se poplatky ve vztahu k nařízením EU. Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZoSP**“) neupravuje poplatky za udělení či změnu povolení pro některé typy subjektů upravené ZPKT. To se týká např. povolení k činnosti ústřední protistrany (*central counterparty*, CCP), svoji povahou připomíná povolení k činnosti centrálního depozitáře, navrhujeme tedy poplatky ve stejné výši. U poskytovatele služeb hlášení údajů předpokládáme nižší náročnost licenčního procesu, proto navrhujeme výši poplatku shodnou s provozovatelem vypořádacího systému.

Navrhuje se snížit poplatek u řízení o schválení pravidel vypořádacího systému. Změny jsou obvykle prováděny z důvodu změny právní úpravy, nepovažujeme za vhodné za to účtovat tak vysoký správní poplatek. Nicméně považuje se za vhodné určitý poplatek ponechat, neboť schválení je spojeno s určitou administrativní náročností.

Dále se navrhuje zrušit poplatek u předchozích souhlasů k výkonu funkce vedoucí osoby organizátora regulovaného trhu a centrálního depozitáře. Tyto osoby již ČNB neschvaluje.

Navrhuje se doplnění a upřesnění dosavadní právní úpravy správních poplatků v souvislosti s nedávnými změnami právních předpisů v oblasti schválení prospektu cenného papíru. V oblasti prospektu se navrhuje provést změny s ohledem na nutnost zohlednit nové typy schvalovaných dokumentů, které do oblasti kapitálového trhu přineslo nařízení o prospektu. Nařízení o prospektu zakotvuje nové formy prospektu (konkrétně zjednodušený prospekt pro sekundární emise a unijní prospekt pro růst) a znění ZoSP by tento stav mělo reflektovat. K novým formám prospektu lze doplnit, že i když všechny „formy“ prospektu považuje bod 24 preambule nařízení o prospektu v zásadě za totožné, činí tak výslovně jen pro účely nařízení o prospektu a je otázkou, zda toto ustanovení lze bez dalšího použít také v případě právní úpravy obsažené v ZoSP. Má se za to, že různé formy prospektu s různou mírou složitosti pro nabízejícího (a potenciálně tedy i schvalovatele) je třeba odlišit také různou výší správního poplatku. Dále se reaguje na potřebu promítnout fakt, že výše správních poplatků za schválení prospektu nebyla od doby nabytí účinnosti ZoSP (2004) změněna (určitá změna proběhla pouze v případě dodatku prospektu a zúžení prospektu). Novelizaci daného ustanovení ZoSP se navrhuje využít i k úpravě výše poplatků. Byla provedena rešerše správních poplatků přijímaných za schválení prospektů ve státech EU, z níž vyplývá, že co do výše poplatku za schválení jsou poplatky v ČR výrazně nejnižší.

V návaznosti na směrnici CBDF a nařízení CBDF se upravuje udržovací poplatek pro zápis zahraničních investičních fondů v seznamech vedených ČNB, a to na roční bázi. Viz též změnu § 598 odst. 4 ZISIF. V ostatním se postup správního orgánu a poplatníka při vybírání a placení správního poplatku řídí obecnou úpravou v ZoSP (viz zejména § 5 ZoSP). Evropská právní úprava poplatky vybírané členskými státy konkrétně neupravuje¹ (ani s ohledem na domácí fondy, ani pro případ přeshraničního nabízení investičních fondů z jiného členského státu). Směrnice AIFMD (2011/61/EU) i směrnice UCITS (2009/65/EU) stanoví, že v případě přeshraničního nabízení investic do investičních fondů na základě tzv. evropského pasu dodržují správci právní předpisy upravující nabízení investic hostitelského členského státu (čl. 32 odst. 5 směrnice AIFMD a čl. 91 a násl. směrnice UCITS). Zároveň však obě směrnice v uvedených ustanoveních uvádí, že hostitelský členský stát nesmí stanovit dodatečné požadavky či podmínky pro přeshraniční nabízení investičních fondů, než které vyplývají z těchto směrnic. Zároveň byla 12. července 2019 zveřejněna v Úředním věstníku EU nařízení CBDF a směrnice CBDF, které výslovně předpokládají možnou existenci poplatků za přeshraniční nabízení investičních fondů a stanoví v tomto ohledu základní principy (poplatky musí být přiměřené skutečným nákladům dohledového orgánu pro výkon dohledu nad přeshraničním nabízením investičních fondů, dohledové orgány musí zajistit jejich transparentnost, atd.).

V současné době česká právní úprava požaduje vůči českým a zahraničním investičním fondům poplatek v následujících situacích:

Skutečnost	Ustanovení	Poplatek
Přijetí žádosti o povolení samosprávného investičního fondu kolektivního investování	Položka 65 bod 2 písm. j) přílohy ZoSP	100 000 Kč

¹ Ale např. s nimi výslovně počítá v notifikačním formuláři pro UCITS fondy v příloze I, část B nařízení Komise (EU) č. 584/2010 ze dne 1. července 2010, kterým se provádí směrnice EP a Rady 2009/65/ES, pokud jde o formu a obsah standardního oznámení a osvědčení SKIPCP, využívání elektronické komunikace mezi příslušnými orgány pro účely oznamování a postupy pro ověřování na místě a šetření a výměnu informací mezi příslušnými orgány.

Přijetí žádosti o povolení samosprávného investičního fondu kvalifikovaných investorů	Položka 65 bod 2 písm. v) přílohy ZoSP	50 000 Kč
Přijetí žádosti o změnu v povolení samosprávného investičního fondu	Položka 65 bod 7 písm. c) přílohy ZoSP	35 000 Kč
Přijetí žádosti o zápis standardního fondu nebo údajů o podfondu do seznamu ČNB	Položka 65 bod 9 písm. h) přílohy ZoSP	20 000 Kč
Přijetí žádosti o zápis investičního fondu s právní osobností, který není samosprávným investičním fondem, na seznam vedený ČNB	Položka 65 bod 9 písm. g) přílohy ZoSP	2 000 Kč
Přijetí žádosti o posouzení srovnatelnosti zahraničního investičního fondu se speciálním fondem	Položka 66 bod 9 písm. q) přílohy ZoSP	5 000 Kč

S ohledem na požadavky v jiných členských státech EU uvádíme, že na internetových stránkách jednotlivých orgánů dohledu je téměř nemožné informace o poplatcích za notifikaci dohledat. Níže tedy uvádíme informace z Německa, které jsou rozepsány v „guidances“ BaFIN (orgán dohledu)² (poplatková struktura je relativně složitá, níže je uvedeno alespoň zhruba představení druhů relevantních poplatků):

- notifikace zahraničního UCITS (podfondu UCITS) – 380 EUR
- denotifikace zahraničního UCITS (podfondu UCITS) – 280 EUR
- notifikace zahraničního AIF (podfondu AIF) k nabízení kvalifikovaným investorům – 435 EUR
- notifikace zahraničního AIF (podfondu AIF) k nabízení veřejnosti – 1 545 EUR

K ostatním členským státům odkazujeme na přehledný a vyčerpávající materiál advokátní kanceláře CMS k fondům UCITS³ a k fondům podle AIFMD)⁴. Stručná informace o těchto poplatcích je uvedena v tabulce níže.

Členský stát	UCITS		AIF
	Notifikační poplatek	Průběžný poplatek	
AT	1 100 EUR (+ 220 EUR za druhý a každý další podfond)	600 EUR ročně (+ 200 za druhý a každý další podfond)	Stejně jako UCITS
BE	-	2 055 EUR za každý (pod)fond ročně	Variabilní roční poplatek 375 až 3 000 EUR ročně
BU	-	225 EUR za každý fond ročně	-

² https://www.bafin.de/EN/Aufsicht/KVGenInvestmentfonds/ErlaubnisVertrieb/Vertrieb/Vertrieb_node_en.html

³ <https://cms.law/en/int/publication/cms-guide-to-passporting-ucits2>; <https://cms.law/en/int/expert-guides/cms-expert-guide-to-passporting-ucits>

⁴ <https://cms.law/en/int/expert-guides/cms-expert-guide-to-passporting-aif>

HR	-	1 860 EUR ročně (+ 660 EUR za druhý a každý další podfond)	-
CY	800 EUR	1 000 EUR ročně / 2 000 EUR ročně v případě fondu s podfondy	-
DK	750 EUR (za notifikaci nabízení, ale i další notifikace změn)	2 400 EUR ročně	670 EUR ročně za (pod)fond
EE	-	-	-
FI	1 600 EUR (+ 200 EUR za každý další fond stejného správce)	-	Variabilní jednorázový poplatek
FR	2 000 EUR za každý (pod)fond	2 000 EUR ročně	Stejně jako UCITS
EL	1 024 EUR za každý (pod)fond	Výpočet podle aktiv, ne méně než 1 024 EUR za každý (pod)fond ročně	-
HU	-	-	-
IE	-	-	-
LT	1 422 EUR (+ 426 EUR za každou změnu)	1 422 EUR ročně	1 422 EUR (+ 426 EUR za každou změnu) + 1 209 EUR při notifikaci Variabilní roční poplatek
LUX	2 650 EUR / 5 000 EUR (v případě fondu s více podfondy)	-	Stejně jako UCITS
MT	2 500 EUR (+ 450 EUR za každý podfond)	3 000 EUR ročně (+ 500 EUR za každý podfond)	Stejně jako UCITS
NE	-	-	-
NO	-	-	-
PL	4 500 EUR	-	Stejně jako UCITS
PT	-	-	-

RO	-	1 100 EUR ročně	Variabilní roční poplatek (1 000 až 3 300 EUR)
SK	-	Výpočet podle aktiv, ne méně než 1 000 EUR ročně	Variabilní roční poplatek
SI	200 EUR za každý (pod)fond	800 EUR za každý (pod)fond ročně	210 EUR za (pod)fond při notifikaci a dále jednou ročně
ES	1 000 EUR	2 500 EUR ročně	2 500 EUR při notifikaci a 3 000 EUR ročně
SW	-	-	-

Z výše uvedené tabulky tedy vyplývá, že i v zahraničí je běžné, aby investiční fondy podléhaly poplatkové povinnosti a to nejen fondy tuzemské, ale i zahraniční notifikované fondy.

Vstupní poplatky jsou zároveň běžné i v jiných sektorech a odpovídají mj. nákladům na činnost související s licenčním řízením. Navrhuje se tedy návrh zavést vstupní poplatky, a to jak pro všechny druhy tuzemských fondů (v současné době některé druhy podílových fondů poplatku nepodléhají), tak i pro nabízení fondů zahraničních v ČR. K zajištění souladu s nařízením o přeshraniční distribuci investičních fondů musí být tyto poplatky přiměřené nákladům souvisejícím s výkonem dohledové činnosti.

K části osmé, čl. X

Změna zákona o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)

K bodu 1 (§ 358 odst. 1):

Stávající zákonná textace je v rozporu s nařízením o prospektu, který tuto výjimku nezná.

K bodu 2 (§ 375 odst. 4):

Změna souvisí se změnou v § 32b odst. 8 ZoDluh, kterou je třeba promítnout i v InsZ.

Držitelé krytých dluhopisů se neúčastní insolvenčního řízení, neboť se jejich pohledávky uspokojují z krytých bloků. Kryté bloky obsahují kryté dluhopisy (hypoteční zástavní listy) a pohledávky držitelů krytých dluhopisů se uspokojují z průběžného výnosu. Výnos tvoří postupné splátky hypoték – dokud dlužníci hypoték řádně splácí, vše probíhá zcela bezproblémově. Pokud ovšem dojde ke krizi na hypotečním trhu – propad ceny nemovitostí, razantní zhoršení platební morálky dlužníků aj. – je nucený správce krytých bloků nucen přistoupit ke snížení nominální výše dluhopisů. Toto zhoršení stavu krytých bloků je nezávislé na finančním zdraví banky (naopak se odvíjí od bonity klientů).

Problém spočívá v tom, že toto zhoršení může nastat po řadě let od zahájení insolvenčního řízení, kdy už držitelé krytých dluhopisů nemohou ty části, které bez jejich souhlasu a z rozhodnutí nuceného správce se souhlasem ČNB přestaly být kryté, dodatečně přihlásit do insolvenčního řízení. Jejich právo přitom existovalo už před zahájením insolvenčního řízení. Tato změna je navrhována, aby onu diskrepanci narovнала. Rovněž je skutečností, že

ratingové agentury vnímají dosavadní úpravu jako problematickou a s ohledem na to snižují rating.

K části deváté, čl. XI

Změna zákona o auditorech

K bodu 1 [§ 20 odst. 1 písm. f)]:

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která reaguje na nově navrhovaný § 20ba. Najisto se stanoví, že vyjádření auditora ve vztahu k vyhotovené výroční finanční zprávě emitenta v souladu nařízením Komise v přenesené pravomoci ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv, je nedílnou součástí zprávy auditora o povinném auditu, přičemž pro účely tohoto ustanovení není určující, podle jakého auditorského standardu bude auditor postupovat.

K bodu 2 [§ 20b písm. a)]:

Jedná se o legislativně technickou úpravu. V souladu s obdobnými částmi tohoto zákona se najisto stanoví, že soulad není prověřován pouze ve vztahu k právnímu řádu České republiky, ale i přímo použitelným předpisům EU.

K bodu 3 (nový § 20ba, poznámka pod čarou č. 26):

Navrhuje se explicitně doplnit zákon o auditorech o rozsah ověření značkování konsolidované účetní závěrky, popř. dalších částí výroční finanční zprávy a právní fikcí upravit ověřování výroční finanční zprávy emitentů, přičemž rozsah ověření takové zprávy zůstane shodný s původním rozsahem ověření výroční zprávy.

Důvodem je, aby byly nadále plněny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS vztahující se k ověření výroční zprávy, neboť ta bude nově součástí výroční finanční zprávy emitenta a dále byla posílena právní jistota uživatelů práva v oblasti rozsahu ověřování. Zároveň je vhodné příslušná ustanovení navrhnout citlivě s ohledem na očekávané rozšíření povinnosti aplikace nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv, resp. rozšíření povinnosti značkování účetních závěrek emitenty, kteří nejsou konsolidujícími účetními jednotkami (tj. i na „individuální“ účetní závěrky) nebo pokud by byla v rámci České republiky vytvářena samostatná dodatečná taxonomie vztahující se k výroční finanční zprávě v souladu s čl. 5 nařízení ESEF resp. pokud emitenti budou značkovat i jiné části konsolidované účetní závěrky v souladu s článkem 4 Nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (ESEF).

Postup auditora při ověření značkování tak jak je navrhováno v nově vkládaném § 20ba vychází z ustanovení § 18 zákona o auditorech. Vycházíme-li ze skutečnosti, že na značkování účetní závěrky resp. výroční zprávy nebo jiného dokumentu nelze v souladu s ustanovením A10 Aplikační a vysvětlující části Mezinárodního auditorského standardu ISA 720 Povinnosti auditora týkající se ostatních informací pohlížet jako na ostatní informace

podle definice uvedené v tomto standardu, je nezbytné v souladu s Mezinárodním rámcem pro ověřovací zakázky pohlížet na takové ověření jako na ověřovací zakázku, která není auditem ani prověrkou historických finančních informací.

Při ověření značkování se použijí příslušná ustanovení Mezinárodního standardu pro ověřovací zakázky ISAE 3000. V rámci zakázky poskytující přiměřenou jistotu podle ISAE 3000 auditor provádí postupy, jejichž cílem je získat důkazní informace o tom, že značkování konsolidované účetní závěrky je v souladu s nařízením ESEF RTS. U zakázky poskytující přiměřenou jistotu je auditor povinen:

- seznámit se se značkováním, s ESEF RTS a rovněž s vnitřním kontrolním systémem společnosti relevantním pro proces značkování, jež je předmětem zakázky;
- získat dostatečné a vhodné důkazní informace o tom, zda vnitřní kontroly relevantní pro proces značkování účinně fungují, a to v případě, že při vyhodnocení rizika významné (materiální) nesprávnosti vychází z předpokladu, že tyto vnitřní kontroly účinně fungují, resp. když dostatečné a vhodné důkazní informace lze získat jedině provedením testů kontrol, nikoli jinými postupy;
- sesouhlasit označované informace s auditorem ověřenou konsolidovanou účetní závěrkou;
- posoudit, zda značkování konsolidované účetní závěrky, tak jak ji [s použitím formátu XBRL] provedl emitent, je úplné;
- posoudit, zda emitent použil z taxonomie ESEF vhodné prvky formátu iXBRL a zda v případech, kdy v této taxonomii vhodné prvky neexistovaly, vytvořil vhodné rozšiřující prvky;
- posoudit, jakým způsobem emitent případné rozšiřující prvky ukotvil.

S ohledem na ustanovení § 20, se navrhuje, aby auditor své vyjádření uvedl ve zprávě auditora o povinném auditu.

Vzhledem ke skutečnosti, že § 118 ZPKT stanoví, že výroční zpráva je nedílnou součástí výroční finanční zprávy, která zároveň obsahuje předmětnou účetní závěrku, popř. zprávu o vztazích, uplatní se požadavek na ověření vždy nyní pouze jednou a to ve vztahu k výroční finanční zprávě, neb jí nelze bez všech jejích částí považovat za sestavenou v souladu se zákonem.

K části desáté, čl. XII

Změna zákona o doplňkovém penzijním spoření

K bodům 1 a 3 (§ 1 odst. 1, poznámka pod čarou č. 9, § 141 odst. 1 a § 142 odst. 1):

Z nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti plyne, že povinnosti v něm uvedené dopadají i na penzijní společnosti. Penzijní společnost je totiž tvůrcem penzijního produktu. Podle nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti musí členské státy zajistit, že určené dohledové orgány mají pravomoc sledovat dodržování požadavků stanovených v tomto nařízení. Z tohoto důvodu je třeba adaptovat i právní úpravu doplňkového penzijního spoření.

K bodu 2 (nové § 18a a 18b):

Pro výkon státního dozoru nad dodržováním povinností penzijních společností v souvislosti s poskytováním a vrácením státního příspěvku (§ 15 a 156 ZDPS), je otázka jednoznačné identifikace jednotlivých fyzických osob zásadní. Klíčovou roli při identifikaci účastníků penzijního připojištění a doplňkového penzijního spoření sehrává rodné číslo. Podle

současného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, které je pověřeno koordinací výkonu veřejné správy, včetně jejího výkonu elektronickými prostředky, tzv. eGovernmentem, nebude rodné číslo nahrazeno jiným jednoznačným a neměnným identifikátorem fyzické osoby. Vzhledem k tomu je důležité umožnit penzijním společnostem využívat jako soukromoprávní uživatel údajů podle zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, vybrané údaje ze základního registru obyvatel, z informačního systému evidence obyvatel, z informačního systému cizinců.

Rozsah využívaných údajů je nezbytný pro zajištění všech povinností penzijní společnosti, které se týkají nároků účastníků na státní příspěvek. Ten je vymezen v § 13 a 14 ZDPS. Připravit se na změny v souvislosti s omezením používání rodného čísla je zásadní co nejdříve tak, aby nedocházelo k problematickým situacím v identifikaci zájemců a účastníků systému a bylo zajištěno správné žádání Ministerstva financí ČR o státní příspěvek pro účastníky.

K bodu 4 [§ 160 odst. 3 písm. e)]:

Doplňuje se chybějící přestupek.

K části jedenácté, čl. XIII

Změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 1):

Reaguje se na nové směrnice EU.

K bodu 2 (poznámka pod čarou č. 2):

Reaguje se na nová nařízení EU.

K bodu 3 (§ 2a, § 15 odst. 1, § 480 odst. 2 a 3, § 513 odst. 1 až 3, § 598 odst. 2, § 637 odst. 2):

Legislativně-technické změny.

K bodu 4 (§ 9 nové znění odstavce 2):

Upřesňuje se situace, kdy je obhospodařovatel statutárním orgánem, ale ještě tato změna není zapsána v obchodním rejstříku (a *vice versa* když již není). Také se výslovně umožňuje mít více pověřených zmocněnců, aby bylo splněno pravidlo čtyř očí.

K bodu 5 (§ 30 odst. 1):

Reaguje se na nařízení IFR a upravuje se minimální výše kapitálu odkazem na IFR, věcně však ke změně nedochází.

K bodu 6 [§ 33 odst. 1 zrušení písmene b)]:

Právo EU nevyžaduje, aby investiční společnosti poskytující investiční služby držely kapitálové požadavky obdobně jako obchodníci s cennými papíry, proto se navrhuje tuto národní úpravu zrušit.

K bodu 7 [§ 220 odst. 1 písm. k)]:

Legislativně-technická změna.

K bodům 8 a 9 (§ 220 nové písmeno m) a nový odstavec 4):

Doplňují se požadavky na statut investičního fondu podle nařízení o transparenzi v oblasti udržitelnosti.

K bodům 10 a 11 [§ 234 odst. 1 nové písmeno k]:

Doplňují se požadavky na výroční zprávu investičního fondu podle nařízení o transparenzi v oblasti udržitelnosti.

K bodu 12 (§ 234 odst. 8):

Upřesňuje se transpozice směrnic EU v tom směru, že výroční zpráva investičního fondu podle ZISIF nemusí již obsahovat informace, které obsahuje výroční finanční zpráva podle ZPKT.

K bodům 13 až 15 (§ 241 odst. 1 písm. t), nové písmeno v) a nový odstavce 6):

Doplňují se požadavky na informování investorů podle nařízení o transparenzi v oblasti udržitelnosti.

K bodu 16 (zrušení § 242):

Touto změnou se transponuje čl. 1 odst. 2 směrnice CBDF, kterým se zrušuje čl. 77 UCITS, protože zveřejňování propagačních sdělení týkajících se požadavků na nabízení bude nově upravovat čl. 4 nařízení CBDF.

K bodu 17 (§ 272):

Zdůrazňuje se aktivní role investora při okamžiku, kdy se stává kvalifikovaným investorem, protože jen pro tu platí podmínky dále uvedené. Toto by mělo platit již dle stávající úpravy, nicméně úprava se provádí za účelem vyloučení případných pochybností.

K bodu 18 (§ 291 odst. 1):

Doplňují se požadavky na výroční zprávu investičního fondu podle nařízení o transparenzi v oblasti udržitelnosti a současně se provádí oprava odkazu.

K bodu 19 (nové § 297a až 297c):

Touto změnou se transponuje čl. 2 odst. 1 a 2 směrnice CBDF, kterými se vkládá v čl. 4 odst. 1 směrnice AIFMD nové písmeno aea) a zároveň vytváří zcela nový čl. 30a AIFMD. Nová úprava řeší případy, kdy správce alternativního investičního fondu, který si přeje prověřit zájem investorů o konkrétní představu o investicích nebo investiční strategii, se potýká s rozdílným přístupem k předběžnému nabízení (*pre-marketing*) v jednotlivých vnitrostátních právních rádech. Definice předběžného nabízení a podmínky, za nichž je povoleno, se v jednotlivých členských státech, v nichž je povoleno, značně liší a v některých členských státech žádný pojem předběžného nabízení vůbec neexistuje. Proto byla vytvořena jednotná definice pojmu předběžného nabízení a stanoveny podmínky, za kterých může správce unijního alternativního investičního fondu předběžné nabízení vykonávat.

K bodům 20 a 21 (§ 302 odst. 2 a nové odstavce 7 až 9):

Touto změnou se transponuje čl. 1 odst. 5 směrnice CBDF, kterým se mění čl. 93 UCITS. Cílem nové úpravy je sladit mezi členskými státy a vyjasnit nejasné procesní postupy pro oznamování změn týkajících se nabízení investic do standardního fondu veřejně nabízeny v jiném členském státě.

K bodům 22 a 23 (nový § 304a a § 305 nový odstavce 3):

Touto změnou se transponuje čl. 1 odst. 6 směrnice CBDF, kterým se vkládá do směrnice UCITS nový článek 93a. Nová úprava řeší dosavadní problém neexistence jasných a jednotných podmínek pro ukončení nabízení podílových jednotek nebo akcií investičních fondů. Tyto podmínky by měly vyvážit na jedné straně možnost subjektů kolektivního

investování nebo jejich správců ukončit opatření, která přijali za účelem nabízení investic, při naplnění stanovených podmínek a na druhé straně zájmy investorů v těchto subjektech.

K bodu 24 (nové znění § 306):

Touto změnou se transponuje čl. 1 odst. 4 směrnice CBDF, kterým se nahrazuje čl. 92 UCITS. Původní ustanovení směrnice UCITS, jež od investičních fondů požadují zajistit zařízení ve prospěch investorů, jak byla provedena v některých vnitrostátních právních systémech, se ukázala být těžkopádná. Kromě toho investoři místní zařízení jen zřídka využívají tak, jak bylo zamýšleno v uvedené směrnici. Upřednostňovaný způsob kontaktů se posunul k přímé interakci mezi investory a správci fondu, a to buď elektronicky, nebo telefonicky, přičemž platby a odkupy se provádějí prostřednictvím jiných kanálů. Zatímco tato místní zařízení slouží v současnosti pro administrativní účely, jako je přeshraniční vymáhání regulačních poplatků, měly by být tyto otázky řešeny jinak, mimo jiné spoluprací mezi příslušnými orgány. Proto jsou nově stanovena pravidla, která zmodernizují a upřesní požadavky, pokud jde o zajištění zařízení pro neprofesionální investory, a členské státy by neměly vyžadovat jejich místní fyzickou přítomnost za účelem zajištění těchto zařízení. Dále by tato pravidla měla investorům zajistit přístup k informacím, na něž mají nárok.

K bodům 25 a 26 [§ 312 odst. 2 nová písmena h) a i)]:

Touto změnou se transponuje čl. 2 odst. 8 směrnice CBDF, kterým se doplňuje Příloha IV AIFMD, aby bylo zajištěno řádné zdokumentování předběžného nabízení.

K bodu 27 (nový § 314):

Touto změnou se transponuje čl. 2 odst. 3 směrnice CBDF, kterým se nahrazují pododstavce v čl. 32 odst. 7 směrnice AIFMD, jejichž cílem je vyjasnit nejasné procesní postupy pro oznamování změn týkajících se alternativních investičních fondů příslušným orgánům členských států.

K bodu 28 (nový § 314a):

Touto změnou se transponuje čl. 2 odst. 4 směrnice CBDF, kterým se vkládá nový čl. 32a směrnice AIFMD, jehož cílem je vyjasnit nejasné procesní postupy pro oznamování změn týkajících se alternativních investičních fondů příslušným orgánům členských států. Nová úprava řeší dosavadní problém neexistence jasných a jednotných podmínek pro ukončení nabízení podílových jednotek nebo akcií alternativních investičních fondů. Tyto podmínky by měly vyvážit na jedné straně možnost subjektů kolektivního investování nebo jejich správců ukončit opatření, která přijali za účelem nabízení investic, při naplnění stanovených podmínek a na druhé straně zájmy investorů v těchto subjektech.

K bodu 29 (nový § 315a):

Touto změnou se transponuje čl. 2 odst. 6 směrnice CBDF, kterým se vkládá nový čl. 43a AIFMD. Původní ustanovení směrnice AIFMD, jež od investičních fondů požadují zajistit zařízení ve prospěch investorů, jak byla provedena v některých vnitrostátních právních systémech, se ukázala být těžkopádná. Kromě toho investoři místní zařízení jen zřídka využívají tak, jak bylo zamýšleno v uvedené směrnici. Upřednostňovaný způsob kontaktů se posunul k přímé interakci mezi investory a správci fondu, a to buď elektronicky, nebo telefonicky, přičemž platby a odkupy se provádějí prostřednictvím jiných kanálů. Zatímco tato místní zařízení slouží v současnosti pro administrativní účely, jako je přeshraniční vymáhání regulačních poplatků, měly by být tyto otázky řešeny jinak, mimo jiné spoluprací mezi příslušnými orgány. Proto jsou nově stanovena pravidla, která zmodernizují a upřesní požadavky, pokud jde o zajištění zařízení pro neprofesionální investory, a členské státy by

neměly vyžadovat jejich místní fyzickou přítomnost za účelem zajištění těchto zařízení. Dále by tato pravidla měla investorům zajistit přístup k informacím, na něž mají nárok.

K bodu 30 (§ 329 odst. 6):

Touto změnou se transponuje čl. 2 odst. 5 směrnice CBDF, kterým se mění čl. 33 odst. 6 druhý a třetí pododstavec AIFMD. Cílem nové úpravy je sladit mezi členskými státy a vyjasnit nejasné procesní postupy pro oznamování změn týkajících se nabízení investic do standardního fondu veřejně nabízeny v jiném členském státě.

K bodům 31 a 32 (§ 331 nové odstavce 3 a 4):

Touto změnou se transponuje čl. 1 odst. 1 směrnice CBDF, kterým se přidávají nové pododstavce čl. 17 odst. 8 UCITS, jejichž cílem je vyjasnit nejasné procesní postupy pro oznamování změn týkajících se investiční fondů příslušným orgánům členských států.

K bodům 33 a 34 (§ 361 odst. 2 a 3):

Vyjasňují se některé dosud neřešené postupy jmenování likvidátora při zrušení s likvidací investičního fondu podle § 9 odst. 1.

K bodům 35 a 36 (nadpis § 461, § 461 odst. 3):

Rozšiřuje se oznamovací povinnost obhospodařovatele investičního fondu vůči ČNB ve vztahu k veřejné nabídce rovněž v ostatních státech EU.

K bodu 37 [§ 534 nové písmeno k]):

Rozšiřuje se oznamovací povinnost obhospodařovatele investičního fondu vůči ČNB ve vztahu k veřejné nabídce rovněž v ostatních státech EU.

K bodu 38 (§ 598 nový odstavec 5):

V návaznosti na směrnici CBDF a nařízení CBDF se upravuje udržovací poplatek pro zápis zahraničních investičních fondů v seznamech vedených ČNB, a to na roční bázi. Správní poplatek za obnovu zápisu zaplatí zahraniční investiční fond nejpozději ve lhůtě 30 dnů před ukončením platnosti zápisu. Tato lhůta je stanovena s ohledem na zkušenosti orgánu dohledu (ČNB), který by mohl mít v případě lhůty kratší než 30 dnů před ukončením platnosti zápisu potíže s administrací tohoto zápisu. Navržené ustanovení omezuje trvání zápisu na stanovenou dobu a zároveň umožňuje zápis prodloužit zaplacením správního poplatku. Splatnost správního poplatku za prodloužení zápisu je upravena v navazující novele ZoSP v poznámce k položce 66 bodě 10 sazebníku správních poplatků. V ostatním se postup správního orgánu a poplatníka při vybírání a placení správního poplatku řídí obecnou úpravou v ZoSP (viz zejména § 5 ZoSP).

K bodům 39 až 42 [§ 599 odst. 1 písm. a), § 604 odst. 1 písm. a), § 605 odst. 5, § 614 odst. 1 a § 618 odst. 1]:

V návaznosti na implementaci předpisů EU se upravují související přestupky.

K čl. XIV (přechodné ustanovení):

Přechodné ustanovení stanoví v souvislosti s udržovacím poplatkem za notifikaci najisto, že zapsaný zahraniční investiční fond, který byl zapsán přede dnem účinnosti této novely, je v seznamu zapsán až do konce roku 2022, tj. ještě další rok (nabude-li návrh zákona účinnosti dle plánu, tj. ke dni 1. červenci 2021).

K části dvanácté, čl. XV

Změna zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů

K § 66 písm. c):

Do ustanovení se přidává nový institut výroční finanční zprávy. Změna souvisí s novelou ustanovení 118 ZPKT a násl.

K části třinácté, čl. XVI

Změna zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu

K bodu 1 [§ 2 odst. 1 písm. b), poznámka pod čarou č. 32]:

V definici instituce se s ohledem na přijetí IFR vymezuje OCP odkazem na nařízení IFR. Institucí je OCP, který má povinnost mít počáteční kapitál podle čl. 9 odst. 1 IFD nejméně 750 tis. EUR.

K bodům 2 a 3 (§ 23 odst. 2, poznámka pod čarou č. 33, § 26a odst. 1):

S ohledem na přijetí IFR dochází ke změnám výpočtu požadavků na kapitál promítnutým v předmětném ustanovení doplněním odkazu na nařízení IFR.

K bodu 4 (§ 64 odst. 4):

S ohledem na přijetí IFR dochází ke změnám výpočtu požadavků na kapitál. Tuto změnu je třeba reflektovat v předmětných ustanoveních doplněním odkazu přímo na nařízení IFR. Požadavek na kapitál nad minimálními požadavky (tzv. Pilíř 2) je OCP, jehož počáteční kapitál je alespoň 750 tis. EUR, ale který není systémově významný (nespadá do tzv. „Class 1“ a neplní kapitálové požadavky podle CRR) ukládán podle ZPKT.

K bodům 5 až 11 a 13 (§ 125 odst. 6, § 127a odst. 3, § 128b odst. 4, § 129a odst. 1, § 129c odst. 3, § 131 odst. 1, § 132a odst. 6, příloha 4):

S ohledem na přijetí IFR se celkový objem rizikové expozice OCP, jehož počáteční kapitál je alespoň 750 tis. EUR, ale který není systémově významný (nespadá do tzv. „Class 1“ a neplní kapitálové požadavky podle CRR), určí jako součin požadavku na kapitál podle čl. 11 odst. 1 IFR a koeficientu 12,5.

K bodu 12 [§ 137 odst. 1 nové písm. e)]:

V případě porušení MREL může ČNB uložit OCP, jehož počáteční kapitál je alespoň 750 tis. EUR, ale který není systémově významný (nespadá do tzv. „Class 1“ a neplní kapitálové požadavky podle CRR), aby udržoval kapitál nad rámec požadavků podle čl. 11 IFR.

K části čtrnácté, čl. XVII

Změna zákona o spotřebitelském úvěru

K § 87 odst. 1 nahrazení věty druhé:

V § 87 odst. 1 se ruší věta druhá, podle níž musí neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru z důvodu vady posouzení úvěruschopnosti navrhnout spotřebitel, a to v promlčecí době 3 let od uzavření smlouvy. Současně se doplňuje, že k neplatnosti smlouvy o spotřebitelském

úvěru, který je poskytnut v rozporu s povinností stanovenou v § 86 odst. 1 větě druhé zákona, soud přihlédne i bez návrhu.

Úprava reaguje na rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-679/18 OPR Finance, který judikoval, že ustanovení § 87 odst. 1 věty druhé zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, je v rozporu s články 8 a 23 směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru s tím, že uvedené články „*musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu ukládají, aby z úřední povinnosti zkoumal, zda došlo k porušení předsmuvní povinnosti věřitele stanovené v článku 8 této směrnice, tj. povinnosti posoudit úvěruschopnost spotřebitele, a vyvodil důsledky, které z porušení této povinnosti vyplývají ve vnitrostátním právu, za podmínky, že sankce splňují požadavky tohoto článku 23. Články 8 a 23 směrnice 2008/48 musí být rovněž vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní úpravě, podle níž se sankce za porušení předsmuvní povinnosti věřitele posoudit úvěruschopnost spotřebitele, tj. neplatnost úvěrové smlouvy ve spojení s povinností tohoto spotřebitele vrátit věřiteli poskytnutou jistinu v době přiměřené jeho možnostem, uplatní pouze za podmínky, že spotřebitel tuto neplatnost namítne, a to v tříleté promlčecí době.*“.

Evropské, resp. unijní právo přikládá pravidlům na ochranu spotřebitele zásadní význam, přičemž klade důraz na jejich efektivní uplatňování. Povinnost posoudit úvěruschopnost představuje jedno z takových pravidel. Pokud tedy národní právo stanoví pro případ porušení této povinnosti jakoukoliv sankci, resp. soukromoprávní důsledek, je třeba jej aplikovat způsobem, který zajistí naplnění cíle sledovaného evropským právem (účinná ochrana spotřebitele coby slabší smluvní strany). Podle ustálené judikatury SDEU je třeba zajistit, aby porušení unijního práva bylo postihováno podle podobných pravidel jako porušování vnitrostátního práva, stanovené sankce mají být účinné, přiměřené a odrazující, zejména mají být přiměřené závažnosti porušení.

Požadovaného výsledku – účinné ochrany spotřebitele před protiprávním jednáním věřitele - lze dosáhnout i za použití obecných pravidel pro posuzování neplatnosti právního jednání podle občanského zákoníku.

Neplatnost právního jednání a jeho následky upravuje § 574 an. OZ. Obecně platí, že na právní jednání je třeba pohlížet jako na platné, než jako na neplatné. Podle § 586 OZ dále platí, že „*[je-li] neplatnost právního jednání stanovena na ochranu zájmu určité osoby, může vznést námitku neplatnosti jen tato osoba*“. Pokud však smysl a účel posuzovaného pravidla přesahuje zájmy konkrétní osoby a má celospolečenský přesah, postup podle § 586 OZ se neuplatní.

Podle judikatury českých soudů představuje povinnost věřitele posoudit úvěruschopnost spotřebitele pravidlo zásadního celospolečenského významu. Jak judikoval Nejvyšší soud, „*povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samého před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří témuž spotřebiteli poskytli úvěry či jiné služby již dříve.*“ (33 Cdo 2178/2018, Rozhodnutí se týká § 9 zákona 145/2010 Sb., ale vzhledem k obsahu povinnosti jej lze aplikovat i na stávající zákon o spotřebitelském úvěru.) K uvedenému názoru se přiklonil i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. III. ÚS 4129/18.

Postupu, který by byl v souladu se závěry SD EU ve věci C-679/18 OPR Finance, tedy že soudy budou posuzovat plnění povinnosti věřitele posoudit úvěruschopnost spotřebitele z úřední povinnosti a při jejím porušení vyvodí právem předvídané následky i bez návrhu

spotřebitele, se lze dobrat již nyní na základě výše uvedené vnitrostátní judikatury. Z důvodu zajištění větší právní jistoty adresátů právní normy a jednotného přístupu soudů k dané problematice se však jeví jako vhodné tento postup v zákoně výslovně upravit.

Stanoví se tedy, že soud přihledne k neplatnosti právního jednání i bez návrhu. Toto však neznamená, že jakékoliv porušení povinnosti automaticky způsobí neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru. I pro posuzování neplatnosti právního jednání v souvislosti s porušením povinnosti stanovené v § 86 odst. 1 větě druhé platí obecná pravidla občanského zákoníku. Pro vyslovení neplatnosti tedy nestačí pouhé jednání v rozporu se zákonem, ale musí být naplněny i další znaky uvedené v § 580 odst. 1 OZ, tedy že následek porušení povinnosti v podobě neplatnosti tohoto jednání vyžaduje smysl a účel zákona.

Účelem ustanovení § 86 ZSÚ je zajistit, aby nebyly poskytovány spotřebitelské úvěry osobám, které nebudou schopné je řádně a včas splácet. Za tímto účelem je třeba provést posouzení úvěruschopnosti spotřebitele, a to na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací a takovým způsobem, aby nebyly důvodné pochybnosti o schopnosti, nebo naopak neschopnosti spotřebitele takový úvěr splácet. Při posuzování splnění této povinnosti, resp. jejího porušení je třeba brát v úvahu veškeré okolnosti konkrétního případu. Ne každé pochybení na straně věřitele by mělo vést k následku v podobě neplatnosti úvěrové smlouvy. Je účelné se v této souvislosti zabývat zejména tím, zda zjištěné pochybení při prověřování úvěruschopnosti vedlo k situaci, kdy byl úvěr poskytnut, ač neměl být poskytnut (tedy v rozporu s povinností stanovenou v § 86 odst. 1 větě druhé ZSÚ), nebo zda by byl úvěr poskytnut i tehdy, pokud by se přihledlo k údajům, které při posuzování úvěruschopnosti byly pominuty.

K části patnácté, čl. XVIII

Změna zákona o distribuci pojištění a zajištění

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 1):

Upravuje se odkaz na směrnici 2016/97 o distribuci pojištění v aktuálním znění.

K bodu 2 (§ 1):

Z nařízení o transparentci v oblasti udržitelnosti plyne, že povinnosti v něm uvedené dopadají i na pojišťovací zprostředkovatele. § 1 ZDPZ se proto doplňuje o výslovný odkaz na přímo použitelný předpis Evropské unie včetně jeho úplné citace v poznámce pod čarou.

K bodům 3 a 4 [§ 13 odst. 1, § 54 odst. 3 písm. a)]:

Navržená úprava v § 13 a 54 ZDPZ implementuje do právního řádu změnu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (přepracované znění) provedenou nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1935 ze dne 13. května 2019, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97, pokud jde o regulační technické normy, jimiž se přizpůsobují základní částky v eurech pro pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání a pro finanční kapacitu zprostředkovatelů pojištění a zajištění. Základní částky v eurech pro pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání a pro finanční kapacitu zprostředkovatelů pojištění a zajištění jsou podle čl. 10 odst. 7 uvedené směrnice pravidelně přezkoumávány orgánem EIOPA tak, aby byly zohledněny změny v evropském indexu spotřebitelských cen zveřejňovaném Eurostatem. V rámci prvního přezkumu, v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017, se evropský index spotřebitelských cen zvýšil o 4,03 %. Výše základních částek předvídaných směrnicí bylo proto třeba odpovídajícím

způsobem upravit. V § 13 odst. 1 ZDPZ se stanoví nové, vyšší částky pro limit pojistného plnění z povinného pojištění profesní odpovědnosti pro případ povinnosti samostatného zprostředkovatele nahradit zákazníkovi škodu způsobenou porušením povinností při distribuci pojištění a zajištění, a to z 1 250 000 EUR na 1 300 380 EUR pro jednu pojistnou událost a z 1 850 000 EUR na 1 924 560 EUR pro případ souběhu více pojistných událostí v jednom roce. V § 54 odst. 3 písm. a) ZDPZ se upravuje minimální potřebná výše trvale likvidní finanční jistoty pro přijímání pojistného nebo výplatu pojistného plnění samostatným zprostředkovatelem nebo pojišťovacím zprostředkovatelem s domovským členským státem jiným, než je ČR, z 18 750 EUR na 19 510 EUR.

K bodu 5 (§ 56 odst. 6):

Upravuje se délka přechodného období pro získání všeobecných znalostí a odpovídajícího dokladu (maturitního vysvědčení) tak, aby odpovídalo konci školního roku. Toto období se prodlužuje o 1 měsíc a bude nově končit 1. července 2022.

K bodu 6 (§ 108 odst. 2):

Doplňuje se pokuta za porušení povinností plynoucích z ustanovení § 4 ZDPZ, který byl novelizován zákonem č. 119/2020 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu (s účinností od 1. května 2020).

K části šestnácté, čl. XIX

Účinnost

Reflektují se požadavky práva EU, a proto se navrhuje s ohledem na různý termín implementace předmětných evropských předpisů dělená účinnost. Navrhuje se obecná účinnost dnem 21. června 2021, která odpovídá transpoziční lhůtě IFD a účinnosti IFR. Výjimkou je novela ZoDluh, která nabývá účinnosti dnem 8. července 2022 (nicméně i tam má být transpozice přijata do 8. července 2021), a novela ZPKT a ZoB v souvislosti s vypuštěním právní úpravy poskytovatelů služeb hlášení údajů, která nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2021 (reflektuje se tím na navrhovanou účinnost návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s rozvojem kapitálového trhu, který byl předložen vládě 10. června 2020 a má nabýt účinnosti 1. ledna 2022). S ohledem na rozsudek Soudního dvora EU existuje veřejný zájem na tom, aby novela ZSÚ nabyla účinnosti co nejdříve, tedy dnem po dni vyhlášení. S ohledem na implementační lhůtu nabude účinnosti dnem po dni vyhlášení rovněž novela ZDPS, novela § 54d odst. 1 ZoPOJ a novela § 50f odst. 1 ZPKT.